

eminenta

JERNET

Nummer 1 • 2011 • Årgång 44

- Året när alla for till Norge
- 273 Gold Wings besökte Uppsala
- Touringminnen
- Rapport från aktiviteter
- Vågar du parkera i Uppsala?

TRE GENERATIONER AMERIKANSKA LEGENDER såg vi i Victorys monter på hojmässan 2011. Inte bara Arlen Ness, norskättlingen som gjort sig ett stort namn som hojbyggare i USA. På plats fanns även hans son Cory och sonson Zach, som också är aktiva i branschen.

Enligt den amerikanska traditionen skrev de autografer för brinnande livet. Enligt den svenska traditionen stod publiken... 7 meter bort och tittade på.

Fimbulvintern (av fornnordiska fimbulvetr = "den mäktiga/stora vintern") var i nordisk mytologi ett tecken på att Ragnarök ovevkligen var i antågande. Lanserades även av Rutger Sernander som ett namn för att beskriva det kalla klimatet i Norden under järnåldern.

Fimbulvintern sades vara en vinter som varade i tre år utan någon sommar. Den hade trollats fram av Valand, som hade vinterviste i Finland hos Snö den Gamle.

Fynd i Arkivet

På gamla bilder har herrarna alltid en rejäl mustasch och keps. Den vänstra kom i ett mail ifrån Hazze Markstedt, som är aktiv i Vaksala hembygdsförening. Bilden föreställer den ursprungliga ägaren till Kåken, Johan Eurell, född 1869. Pumphuset bakom honom finns kvar, men inte den gamla mangårdsbyggnaden som numera är riven. Bilden tagen 1965 av Wolter Ehn, antikvarie på SOFI. Mannen är alltså 96 år gammal när bilden tas. Man blir gammal i Stångby!

Som av en händelse dök den högra bilden också upp i mitt postfack. Roger Söderbom krattar löv på höstkanten 2010. Historiens vingslag. Tiden har stått stilla... eller?

Peter har ordet

Hej alla medlemmar!

Då var det dags att gräva ut sig ur snödrivorna efter ännu en vinter, som startade ännu tidigare än den förra, som även den var snörik.

Hoppas ni har tagit er tid att putsa er ögonsten under denna kalla period, för förhoppningsvis kommer man att kunna ta en sväng ungefär när denna tidning kommer ut i april.

Under den gångna året har det inte blivit lika många mil på vingen som under 2009, men en trevlig tur till Gotland och en till Norge blev det. Förhoppningsvis kommer sommaren 2011 att erbjuda många sköna mil.

DET GÅNGNA ÅRET har klubben gjort en hel del, kåken har fått en ansiktslyftning på de två sämsta sidorna, förhoppningsvis kommer vi att få lite ny färg på de andra två sidorna denna sommar. I övrigt har klubben hjälpt till på ett antal cykeltävlingar som mc-marshals, och så har vi haft ett antal touringar, både kortare och längre helgtouringar.

Klubben har varit en sväng till Norge och kört över Trollstigen och Geiranger, en riktigt trevlig tur med underbar natur och utsikt.

Vi har även genomfört en bilorientering på vintervägar och en MC-orientering på sommarvarma vägar. Både en bowling- och ölprovingskväll har vi också hunnit med. Sedan har vi haft ett antal fester, både stora och små.

Klubben har som vanligt genomfört en kioskverksamhet på fordonshistorikernas marknad, som inbringade en stor slant till klubbkassan för en liten arbetsinsats. Jag vill härmed tacka alla som hjälpte till så det gick att genomföra.

NÅGRA I KLUBBEN har lagt ner ett stort jobb tillsammans med Uppsala SMC med att driva runt måndagskörningarna på Rörken. Ett arrangemang som är mycket uppskattat, ca 100 personer kommer ut och kör eller tar en fika tillsammans med MC-kompisar varje gång. Givetvis kommer det att fortsätta även under denna säsong med start den 2 maj, för mera info gå in på www.svmc.se och vidare till Uppsalas sida.

Under det nya året kommer klubben att bjuda på både gamla och även försöka att hitta på nya arrangemang, har du några förslag tveka inte att höra av dig till vår programsekreterare Andreas Brodin eller mig, kontaktuppgifter hittar du på klubbnsidan i denna tidning.

Mer om kommande arrangemang hittar du längre fram i denna tidning eller gå in på klubbens hemsida, www.oamck.se.

UNDER ÅRET sänder vi ut ett antal Jer.Net mail med den senaste infon, den går ut till alla betalande medlemmar som har uppgivit sin mailadress, och även till dem som via hemsidan begärt info. Har inte du fått detta och du är betalande medlem, hör av dig till oss, troligtvis har vi fel adress. Maila till medlem@oamck.se.

Du är varmt välkommen ut till vår klubbkåk på en fika, onsdagar och söndagar mellan kl 19:00 och 21:00. Under vintern kan öppettiderna var mera begränsade, för mer info gå in på hemsidan.

Som vanligt önskar vi material till nästa upplaga av denna tidning, det behöver inte vara något märkvärdigt eller stort. En trevlig MC-tur med kanske någon bild eller en artikel om en trevlig semestertur som ni vill förära era klubbmedlemmar med. Har ni ingen dator går det bra med papper och penna, sänd materialet till redaktören, adressen till klubben hittar ni på klubbnsidan i denna tidning eller kan ni maila det till jernet@oamck.se.

Ha det bra, så ses vi ute på vägarna, vid Rörken eller vid Kåken.

Den sköna bilden tog Mats Hjelm på resa i Tyskland.

Mvh Er ordis

Tidningsfakta

eminenta JERNET är medlemstidning för Östra Aros MCK:s eminenta medlemmar. I övrigt sprids tidningen till alla tänkbara hoj-åkare i och kring Uppsala.

Tidningen utkommer en gång per år och kompletteras med aktuell information i det elektroniska nyhetsbrevet Jet.Net.

ANSVARIG UTGIVARE

är klubbens ordförande Peter Appelqvist

REDAKTIONEN

Redaktör var Björn Tingström. Övriga medarbetare är angivna vid respektive artikel eller bild.

ETT SPECIELLT TACK

Till Roger Söderbom, vår outtröttlige frilansare!

COPYRIGHT

Östra Aros Motorcykelklubb. Eftertryck medges gärna med angivande av källan.

ADRESS TILL JERNET

Material mm till tidningen skickas till eminenta JERNET, Stångby 1, 755 94 UPPSALA. Digitalt material kan med fördel skickas till: jernet@oamck.se.

ANNONSPRISER

Helsida 2.000 kr, baksidan 2.400 kr, halvsida 1.200 kr, tredjedels sida 800 kr, kvartssida 650 kr. Rabatter för trogna kunder och andra konstruktioner kan förekomma, hör av dig till klubben!

FRAMSIDAN

Vi rullar från höjdpåttan vid Jotunheimen på väg ner mot Lom, augusti 2010. Erik Bergman kör före.

Foto: Björn Tingström

I detta nummer

Peter har ordet	3
Klubbinfo/Styrelsen	4
Årets resmål: Norge	5
Med Östra Aros till Norge i juli	6
Norgetur: "Den blöta varianten"	7
Eftersläntrare i kanonväder	8
Touratech-Touring	11
Touringminnen från 2011	12
Annat skoj med klubben	14
Internationell GoldWing-träff	18
Noggrann koll av mellansverige	19
Parkera med motorcykel i Uppsala	22
Nostalgihörnan... 1971	22
Rörken - 10 år med SMC	23
Avrostning 2011	24
En stund som motorcyklist	24
Östra Aros profilkläder	25
Medlemslistan	26
Hört och sett...	30
Kalendern	31

ÅRSMÄRKET

sitter här om du betalat medlemsavgiften.
Om inte, kontakta kassören (se nästa sida)

ÖSTRA AROS MOTORCYKELKLUBB

STÅNGBY 1 755 94 UPPSALA TEL 018-31 71 11

Medlemsavgifter 2011

NY MEDLEM?

Medlemsavgiften sätts enklast in på klubbens pg 2 49 39-1. Lämna uppgift om namn, adress, postnr och postadress, personnummer (åtminstone de 6 första siffrorna), telefon hem/mobil, mailadress och hojmärke/modell.

Östra Aros avgifter är följande:

MC-ägare	180:-
MC-ägare under 26 år	130:-
Support	130:-
Familjemedlemskap	280:-

REDAN MEDLEM?

Medlemsavgiften sätts enklast in på klubbens pg 2 49 39-1. Ange ditt medlemsnummer! Betala *inte* in eventuell SMC-avgift till klubben. Den betalar du direkt till SMC.

SMC-MEDLEMSSKAP

SMC-medlemskap hanteras numera separerat från klubben, men gå gärna med i SMC och hänvisa till att du är betalande medlem i Östra Aros MCK (klubb nr 006).

Avgiften till SMC är: Enskild 325:-, Familj 425:- och Ungdom 225:-. Summan sätter du in direkt på SMC riks pg 64 68 06-0. Se www.svmc.se.

FRÅGOR

Om du undrar över något när det gäller olika medlemsavgifter, ta kontakt med kassören.

KÅKENS ÖPPETTIDER

Klubbkåken är öppen på söndagar och onsdagar från kl 19.00. (Vintertid kan andra tider förekomma.) Aktuell information om klubbens aktiviteter finns i kalendern på www.oamck.se.

Du kan också ringa KNUTTE, vår egen telefonsvarare på 018-31 71 11.

Du är alltid välkommen med egna idéer och aktiviteter för att förgylla klubbgemenskapen.

EGNA NYCKLAR TILL KÅKEN

Kan du skaffa genom att kontakta kåkansvarig på tel 018-25 92 31 eller 070-543 25 71.

Styrelsen

ORDFÖRANDE

Peter Appelqvist

VICE ORDFÖRANDE

Örjan Söderlund

KASSÖR

Jan Lindberg

SEKRETERARE

Roger Söderbom

PROGRAMSEKRETERARE

Andreas Brodin

KLUBBMÄSTARE

Nina Jansson

KÅKANSVARIG

Jan Karlsson

SUPPLEANTER:

REDAKTÖR

VAKANT

MEDLEMSANSVARIG

Maud Sandberg

RÖRKEN-ANSVARIG

Jonnie Söderbom

ORDONNANSANSVARIG

Anders Hellman

WEBMASTER

Jonnie Söderbom

REVISORER

Anders Hjelm

Sigge Lindh

Bo Lundgren

(suppl)

VALBEREDNING

Roger Holmberg

Mats Hjelm

Andreas Brodin

(suppl)

Vi lägger inte ut adresser i web-versionen av Jernet

nybrons.se

- Körlektioner Bil
- Handledarutbildning
- Intensivutbildning
- Riskutbildning

NYBRONS
TRAFIKSKOLA AB

Västra Ågatan 16, Uppsala (intill Filmstaden) - 018 - 12 23 11

Årets resmål: Norge

År 2010 var året som det åktes till Norge. Åtminstone inom Östra Aros aktiva krets. Förutom klubbens "officiella resa" så har vi här några berättelser från andra klubbmedlemmar som var i Norge i somras. Kort eller lång resa; bra eller dåligt väder; tält, hytte eller hotell; Trollstigen eller inte – alla som kört hoj i Norge brukar kunna berätta om fina naturupplevelser och härlig körning i vårt närmaste grannland. Och att man gärna kommer tillbaka.

Rondane högfjällsplatå. Fina vägar!

Fjäll och fjordar

Det är en tidig sommarkväll i juni och serpentinvägen leder mig upp mot fjälltoppen Dalsnibba i Norge. Väl däruppe ser jag fartygen i Geiranger ligga i fjorden 1500 meter ner. Vilken vy! Makalöst!

JAG ÄR PÅ TREDAGARSTOURING bland norska fjäll och fjordar. Min Triumph Tiger morrar och spinner som en katt längs serpentinvägar och på högfjällsplatåer och jag får ha koll på hastigheten. Böterna för fortkörning är legendariska i Norge!

Norge bjuder verkligen på underbar mckörning! Kombinationen av fjäll, fjordar, platser, vyer och vägar är fantastisk. Jag har kört i Andalusien, Pyreneerna och i Alperna. Norge kan mycket väl möta upp och överträffa som Touring-land. Det speciella fjordlandskapet finns bara här och trafiken veckan före midsommar är gles till måttlig även efter turiststråken.

NORGETUREN STARTADE I IDRE i norra Dalarna, sedan via Rendalen och "Jutulhogget" till Rondane, Dovrefäll och övernattnings i Dombås (37 mil). Andra dagen vidare mot Åndalsnes och Trollstigen, kort färjetur Linge – Eidsdalen mot Örneveien och Geiranger (24 mil). Tredje dagen från Geiranger över Strynfjellet, Grotli och Lom och via Gudbrandsdalen och Rondanes högfjällsplatå tillbaka mot Idre igen (47 mil). Idén till turen hade jag fått från Hans Rønnegårds hemsida www.mctouring.se. Stort tack till Hans; utmärkta beskrivningar av vägar, sevärdheter och andra matnyttiga tips för en lyckad Norge-Touring!

Geiranger, sett från Ørnesvingen

Som boende valdes hytte en natt och hotell en natt. Inget problem att hitta rum om man kommer tidigt på eftermiddagen/kvällen (säkert svårare i juli), men priserna är varierande – från NOK 200 till 1000 och uppåt beroende på ort och boendestandard. Norge är dyrt, jag valde att lägga pengar på boende och äta

Sollia Stavkyrka, Rondane

inhandlad matsäck på trevliga platser utefter vägen. Nåväl, någon god middag och fika på kafé blev det också.

TÄNK VAD MYCKET man hinner uppleva på bara tre dagar! Bland höjdpunkterna finns Örneveien – otroligt vackra vyer ner mot fjorden; Geiranger, en trevlig turistby med "hurtigrutenfartygen"; Dalsnibba – snövallar och utsikt ner mot Geirangerfjorden; Strynfjellet – grusväg med fjällvildmark och sommarskicenter; Lom – stavkyrkan; Rondanevägen (v 27) mellan E6:an och Enden. Några transportsträckor blev det förstås också, men även E6:an i Gudbrandsdalen bjuder på vackra vyer!

Sista kvällen på väg tillbaka mot Idre gasar jag på i skogarna mellan Åkreströmmen och Drevsjö. Tigern får bekänna färg, den tre-cylindriga motorn är underbar och väghållningen godkänd. Kanske blir det kombinationsdäck asphalt/grus vid nästa däckbyte?

Jag vill definitivt tillbaka till Norge på MC igen!

Text och bild: Erik Bergman

Med Östra Aros till Norge i juli

Äntligen Norge. Har inte varit där på hoj sedan -76 så det är verkligen efterlängtat. Väderprognos: regn, regn och åter regn.

LÖRDAG: SAMLING VID BILTEMA 9.00. Vackert väder. Räknar in 5 hojar, allt stämmer så långt. Peter och Ola startar lite senare men lär väl köra ikapp oss. Stefan och Daniella har tjuvstartat och är redan på plats i Stöllet där första natten ska tillbringas. Tomas, Nina, Göte och Maud ansluter i Norge. Vi är 18 personer sammanlagt.

Så kom vi då äntligen iväg. Tar 72:an mot Sala. Första anhalt och fikapaus blir i Ängelsberg. Fortsätter mot Ludvika för att fylla på bränsle. Där står Peter och Ola med varsin Statoilkorv, måste ha passerat oss när vi fikade. Fortfarande vackert väder. Vidare ut på 71:an mot Malung. Ett kort stopp i Nås för att visa var vi brukar tillbringa somrarna när vi inte sitter på hojen.

Peter och Ola åker i förväg tycker väl att det går för långsamt, vi övriga stannar i Vansbro för att säga hej till Björn Skifs. Ingen hemma, det blev en pizza istället. Framme i Stöllet vid 18-tiden (360 km). Alla på plats. Installerar oss i stugorna och tittar på VM fotboll innan vi besöker restauranten för att få i oss lite middag. Ösregn och åska.

SÖNDAG: REGN. På med regnkläderna och i väg. Åker längs med Klarälven till Höljes, sista macken före gränsen. Duggregn. Äntligen står det Norge på en skylt, vi fortsätter småvägar till Elverum där några av oss varit på Mc-träff någon gång på 70-talet. Hamar, ut på E-6 mot Dombås, lunch i Brumunddal. Det är nu vi blir varse om prisnivån i Norge. Hamburgertallrik: typ 150 nok. E-6 i Norge är inte som hemma direkt, mest 50-70 och omkörningsförbud, dessutom kostar det ca 1000 kr per överskridande km om man kör för fort.

Vackra vyer längs Gudbrandsdalen. Regnet har upphört för länge sedan. Anländer vid 18-tiden till vårt första mål i landet – Åndalsnes och Trollväggs camping (560 km). Fina 4-bäddsstugor. Vi gjorde middag stugvis men dukade upp långbord då vädergudarna fortfa-

rande var med oss. Det gick åt lite medhavd öl och vin (tack släpet). Utforskning av campingen och omgivningarna innan vi la oss.

MÅNDAG: HYFSAT VÄDER, mäktigt att se Trollväggen när man öppnar ögonen. Vid frukosten bestämde vi oss för att åka till Molde och eventuellt köra en bit på Atlantvägen. Frågan var bara om vi skulle åka runt Langefjord eller ta färjan? Det blev runt, fina vägar men norskt tempo. Lätt duggregn i 15 minuter.

Rundturen tog säkert 5 timmar mot kanske 1 timme med båt. Vi skippade Atlantvägen. Intog första Norgepizzan i Molde som vi sköljde ner med "kranvatten" för att inte bli ruinerade. Fyllde även på med lite norsk bensin (bara någon krona dyrare än hemma) och matinköp på Rema 1000 inför kvällens grillning. Det blev färjan hem till campen. Väl hemma igen hade vi fått sällskap av "de sista fyra", så det

blev en hel del prat i deras "lilla" tält. Atlantvägen är överreklamerad enligt dem, så det gjorde kanske inte så mycket att vi missade den. Gemensam grillning och sen bad i älven för vissa (Stefan och Lennart).

TISDAG: VACKERT VÄDER. Ålesund på programmet, en fin gammal stad längst ute vid kustbandet, med en otrolig utsiktsplats där man ser över hela staden och dess alla öar som förbinds med tunnlar under havet. Här lyckades vi även tappa bort varandra, men det löste sig så småningom (tur att mobilen finns). Även den här utflykten tog nästan hela dagen så efter middagen började vi packa ihop inför morgondagens avresa mot Trollstigen och Geiranger.

ONSDAG: VACKERT VÄDER. Fantastiska vägar och enorm utsikt men förvånansvärt lite trafik, betydligt trängre uppe på toppen. Bussar, bilar och hojar i en salig blandning med souvenirbutiker och caféer. Mycket fotande och även ett och annat minne inhandlades.

Fortsatte sen i eget tempo mot dagens slutmål (100 km+färja). Att se Geirangerfjorden från högsta toppen slår allt på denna resa. Lyxkryssare som ser ut som leksaksbåtar och så detta fantastiska gröna vatten.

Vi lyckades att hitta på varandra nere i byn och även leta rätt på vårt förbokade boende, men nu började ett riktigt strul. Vi möttes av en förvånad äldre norrman (campingvärden). – Hur många är Ni?

– 14

– Det är fullt!

– Men vi har bokat!

– Nej, hej då.

– Tar fram bokningsbekräftelsen, men han rycker bara på axlarna.

– Ni får leta rätt på något annat boende.

(Fjorden Camping är alltså inte att rekommendera)

Som tur var hade vi några vakna damer som omgående fick syn på ett "typ" pensionat med en jättetrevlig värdinna som kunde ordna både rum och mat om vi ville. Själklart ville vi det.

Det blev dagens lunch med norsk öl för 180 nok. Sedan gick samtliga den långa promenaden ner till centrum för lite sightseeing och en öl med tilltugg på sportbaren som naturligtvis visade VM i fotboll. Kvällen avslutades med Jäger och öl (medhavd hemifrån då en öl på vinmonopolet kostade 60 nok) på våra rum.

TORSDAG: VACKERT VÄDER. Fria aktiviteter. Några tog tillfället i akt att utforska vägarna lite noggrannare. Kom hem mycket nöjda på eftermiddagen. Vi övriga "gjorde" Geiranger igen och åkte även en båttur på fjorden. Pizza och öl vid strandkanten i skön eftermiddagssol. Kvällen avslutades som föregående.

FREDAG: VACKERT VÄDER. Mot Lillehammer (320 km). Alla uppe i tid. "De fyra" har redan lämnat oss eftersom Maud måste jobba. Halva styrkan åker i förväg för att få åka föregående dags väg igen. Vi träffas så småningom i Breidablikk. Vi tar jättefina vägar ner till E-6.

Lunchstopp längs vägen. Lätt duggregn bitvis. Lyckas hitta Lillehammer camping. Konstaterar att reseledaren blandat ihop begreppen. Ingen restaurant på området. Men Rema 1000 räddar kvällen, det blir grillning. Även strul med stugorna, men vi löste det också. Gissa vilka som badade?

LÖRDAG: VACKERT VÅDER. Mot Sverige och Säffle (310 km) för dom som ville. Peter och Ola lämnade oss väldigt tidigt för att hinna hem till Uppsala. Vi som var kvar tog oss mot svenska gränsen via Hamar, Flisa där vi tog en lätt lunch och Kongsvinger. Kort stopp i Charlottenberg för att fylla på förrådet av maltdrycker. Framme i Säffle och Duse Udde camping. Där väntade Tomas och Nina som ångrat sig. Kvällen avslutades med en brakmiddag på restaurant Fyren. Vi somnade mätta och belåtna hela bunten.

SÖNDAG: VACKERT VÅDER. Vi ger oss av mot Uppsala (300 km) i den takt vi blir klara, så det blir ett splittrat gäng sista dagen. Men jag kollar att alla kommit hem välbehållna.

Hoppas att vi blir lika många i sommar då resan går till Lettland/Estland.

Text: Andreas Brodin

Foto: Nina Jansson & Peter Appeqvist

Norgetur: "Den blöta varianten"

Jag, tidigare känd som "solskensåkare", och två av mina mc-kompisar Janne och Peter åkte i somras till Lysebotn som ligger i botten på Lysefjorden i Norge.

VÄRLDENS ÄNDE kan man även kalla denna plats, en väg dit över kalvfället och med en slingrande serpentinväg som avslutning. Varför då åka till denna gudsförgätna plats? Jo, äventyret började med att Janne Fahlesson legat sömnlös sen han missade Lysebotn vid en Norgeresa för några år sedan. Han är av den åsikten att varje sann mc-åkare bör sätta sin fot här.

Dag 1. Resan startade tidigt en mulen torsdagsmorgon med blöta vägar och där regnet kom när vi passerade gränsen till Norge. De sista tio milen vräkte regnet ner och det kändes underbart att komma fram till vandrarhemmet i Kongsberg där Peter väntade med varm kötsoppa. (Peter körde från Skåne.)

Dag 2. Efter en härlig frukostbuffé ställde Peter in Lysebotn på sin GPS och sen var det bara att köra vidare på för stunden torra och krokiga vägar genom ett fantastiskt stycke Norge.

EFTER HALVA DAGEN kommer vi till världsmetropolen Valle, där vi gör stopp för mat bestående av en hamburgertalrik för 150 nok. Mat behövs, för nu ger vi oss av upp på kalvfället och

vägen mot Lysebotn. Så fort vi lämnat trädgränsen så kommer en dimma som är så tät att man bara ser fem meter framför sig. Det regnar inte men dimman är så tät att vattnet rinner längs med armar och ben, och farten är så låg att vattnet stannar kvar på visiret. Man undrar stilla hur landskapet ser ut utanför de få meter man ser?

Det kändes som en evighet innan vi närmade oss serpentinvägen ner mot vårt slutmål och dimman lättade något. Nu var sikten så bra att man kunde njuta lite av den fina vägen ner mot fjordbotten. Vi körde direkt ner till hamnen för att sätta ner foten på denna berömda plats. Några snabba bilder och sen till vandrarhemmet för att slå läger.

Dag 3. Samma väg tillbaka över kalvfället och nu var vädret så pass bra att man fick se var man kört dagen före. Efter några nya vägval sedan gårdagen och lite regn var vi tillbaka till vandrarhemmet i Kongsberg.

Dag 4. Efter förstärkt frukost bar det iväg mot Uppsala och efter halva resan var det dags för det obligatoriska regnet. Blöt, men med många upplevelser rikare, var man hemma igen efter fyra dagar.

Numera solskens- & regnåkare Jan Lindberg

The Lysefjord is the most terrible of all the oceans corridors. A street which none walks upon, no ship dares travel there. A hallway of 10 miles length between two mountain walls, 3000 feet in height. Here the water is always still, the skies are clear, a dreadful place. Where is the wind? Not in the air. Where is the thunder? Not in the heavens. The wind is in the sea and the thunder is in the mountains" Victor Hugo, 1866

Eftersläntrare i kanonväder!

Ibland går planeringen på jobbet inte som man tänkt sig, och när jag och Erik inte kunde åka med Östra Aros till Norge behöver det väl inte betyda att man skall stanna hemma? Vi åkte tre veckor senare! Med fantastiskt väder (med norgemått alltså), och många fina upplevelser. Eller vad sägs om ett uppochnervänt vikingaskepp, lunnefåglar, världens längsta vägtunnel, en brinnande buss, en cowboyhatt i guld och Elvis gitarr? Häng med!

KVÄLL 1 Uppsala – Falun [170 km]

För att vinna tid startade vi sent på eftermiddagen och körde första sträckan upp till Falun, där Erik har släkt. Kroppen var lite stel, men det var skönt att komma iväg. Kvällen var ljum och solen går ju ner väldigt sent så här års, så vi tog lite småvägar och njöt av kvällen.

DAG 2 Falun – Hamar [344 km]

Morgonen var sval, men nattens regn hade dragit över. Vi siktade mot Norge, och valde den lite mindre vägen via Vansbro (nej, vi såg inte heller Björn Skifs!) och Rörbäcksnäs, och sedan in på 208:an på norska sidan. En trevlig väg, om än lite tjälskadad i Sverige. Gränsen passerades vid Kroksättern, vidare till Rundfloen, Midskogsberget, trafikkaos i Elverum pga norska mästerskapet i friskytte, och fram emot Hamar. Denna gång fick Eriks gps visa vägen emot hotellet, och det var verkligen lyckat! Den tog inte ringleden, utan vi åkte rätt ut på landet. En tre meter bred härlig slingerväg tog oss snabbt och lätt direkt till hotellet. Förakta aldrig funktionen "närmaste väg"!

Hotell Rica i Hamar må vara snyggt på nätet, men extremt tråkigt för sitt pris. Som ett trist Esso Motorhotell från sextiotalet. Vårt rum hade inte ens utsikt, utan de små fönstren två meter upp – mitt emot hotellets fläktar – gav oss bara visioner av bunker. Till råga på allt saknade hotellet både bar och öppen restaurang, så vi gav oss iväg mot stan. Vi sökte "det stora vikingaskeppet", där det åktes skridskor vid OS 1994. Jag misstrodde gps: en, och trasslade in oss i ett industriområde, men snart var vi framme. Den enorma byggnaden, som är i formen av ett uppochnervänt vikingaskepp, syntes extra bra från en svajig utsiktsplattform. Man saknade bara skylten: Fotografera här!

Bredvid anläggningen såg jag en skylt om ett vandrarhem och fick en snilleblyxt. Givet-

vis fanns det mat där. Resans mest prisvärda buffékak som vi åt tillsammans med 60 cyklister som för tillfället invaderat vandrarhemmet. Det såg trevligt ut, och rekommenderas till nästa resa!

Väl tillbaka på Hotell Rica provades poolen, men när det drällde in 10 ryssar i herrbastun, några med fruar, tröt humöret. Det blev en svensk deckare på tv istället.

DAG 3 Hamar – Lærdalsøyri [306 km]

Nu var vi på väg! Fina utsikter över låga fjell och vatten. Norge har förutom mycket berg också en hel del vattendrag som styr vägarnas placering. Vi körde över en lång, fin bro över Mjøsa vid Moelv och kunde sedan fortsätta västerut. Ett stycke söderut längs vattenbrynet mot Gjøvik, men svängde upp i bergen på vägarna 249 och 250. Mest spännande väg gällde, och det var ett lyckokast. De första äkta serpentinererna före Kinn gav mersmak, och när vi kom fram till Dokka var vi på gott humör. Vi hade också börjat förstå vilken "nivå" av vägar vi borde leta efter på kartan. Dels fanns Europavägarna, både tråkiga och långsamma pga omotiverade hastighetsbegränsningar. De tjocka röda var OK som transport. De tunna röda var de bästa, medan de orange var rena kostigar. Vi vände på ett ställe när vi insåg att det var ungefär där man slutade laga tjälskott...

Fram till Dokka, 33:an till Aurdal och sedan över fjellet mot Gol. Det här är välbesökta turistområden någon timma med bil från Oslo, så vägarna är fantastiska. Vi hade inget boende planerat, så vi passade på att ta ännu en underbar fjällväg över Hemsedal för att till slut komma till regionen Lærdal.

Ska man bara se en historisk sevärdhet i Norge så är det stavkyrkan i Borgund. Man svänger av E16 på ett stycke historisk väg, och där ligger kyrkan. Man måste inte gå in. Man kan köra vidare på vägsnuten om man har tid, det är riktigt spännande! Den går några km i en klyfta där floden gnagat sig ner genom århundraden.

Vi landade vid fjorden i Lærdalsøyri. Farten hade inte varit hög, så det började kännas att det var dags att vila. Vid campingen frågade vi efter hytter, men det fanns bara "motellet" kvar. Vi tog det, och precis som gårdagens fina hotell var "motellet" naturligtvis ett... typiskt vandrarhem, byggt av gamla baracker.

Alla norgeresenärer vittnar om "the norwegian rip-off", och en tallrik köttbullar med

exportöl på burk skinnade oss på strax under 200 svenska. De medhavda ölen med solnedgång precis i glipen på fjorden var däremot en höjdare!

DAG 4 Laerdalsøiri – Lom [250 km]

Vädret hade varit toppen hela tiden, men nu skulle vi upp på fjellet, och det såg ut som en semla med sin molnbank. Målet var den gamla fjällvägen över berget till Aurlandsvangen, som andra motorcyklister berättat om. Innan man byggde nya E16 var detta den enda vägen västerut mot Bergen, och tanken svindlar att detta var en genomfartsväg. Två vanliga bilar kunde helt enkelt inte mötas! Men för mc-åkning var det underbart. Hur många slingerbultar som helst på vägen upp till högsta platån på 1308 meter. Dagens största entusiast (eller idiot) var mannen som cyklade denna väg med släpvagn och full packning. Om vi säger att han höll 1 km/h är det inte lögn. Att han lyckades hålla balansen var en konst i sig.

Det blev aldrig något regn. Vi passerade molnet på vägen upp, sedan var det strålande sol! Antydning till snö på topparna, men ändå skönt väder. Vår lilla utflykt slutade med en nerfärd på andra sidan, via en fantastisk utsiktsplats, och sedan ner till havsytan vid det lilla samhället Aurlandsvangen.

Vi vilade oss och tog en medhavd macka och beundrade landskapet. Helt otroligt. En helikopter svävade över fjorden med sin last, en pall med virke och en kanot dinglande un-

der sig. Ja, vad gör man när landskapet ser ut som det gör?

Efter vår drygt två timmars långa färd över fjellet skulle vi tillbaka till Lærdalsøyri. Vi tog E16, som går i en 24,5 km lång tunnel under berget. Rätt realistiskt att köra i 80 i 20 minuter och sedan komma tillbaka där vi började. Var femte kilometer var det en rastplats, så man kunde stanna och fotografera(?) eller skärpa sina sinnen om man fick tvångstankar. Efter tunneln var det skönt att komma ut i värmen igen. Men vi förstår att det finns en finess med dessa tunnlar när det gäller att transportera något i Norge.

Nu vände vi norrut och tog en färja mot Kaupanger och Sogndalsfjorden. Otroligt vackert! Lite flackare landskap och breda fjordvyer längs 55:an nordost mot Jotunheimen. Många bärodlingslängs fjorden, klimatet här passar tydligen särskilt bra för hallon (bringeber), och det märks.

Fjorden tog slut och vägen steg brant upp emot Norges högsta toppar Galdhøpiggen (2469) och Glittertind (2464), som vi minns från skolan. Själva Piggen är nordeuropas högsta berg, och vi hade tur att få se topparna trots att det oftast är moln runt dem. Det här är högvilt för norska fotvandrare som skall ut på tur. Vackra vyer även för oss som åker motorcykel, så vägen kan verkligen rekommenderas. Högsta passage på vägen ligger vid Sognefjellshytta på 1440 m över havet. Där ser man också en maffig glaciär i samma riktning som de högsta topparna.

Dagens tur avslutades i Lom, som verkade vara i klass med Sälen när det gäller turistanläggningar. Vi hade förbokad en hytte vid campingen och hittade äntligen hur man skulle skaffa mat i Norge. På varuhuset fanns det färdiglagad älggryta och potatisgratäng, bara att värma. Prisvärt och enkelt! Tillsammans med det sista boxvinet och en avec i solskenet på altanen var det kronan på verket!

DAG 5 Lom – Ålesund [225 km]

De stora sevärdheterna väntade oss nu. Vi fortsatte nordväst på väg 15, en fin transportväg i Otta-älvens dalgång. Så småningom ser vi skylten mot Geiranger, som var den väg vi ville hitta. Landskapet är bedövande, riktigt högalpint och kala fjäll kantar vägarna längs stora sjöar. En bit in visar Erik upp oss till utsiktspunkten Dalsnibba, som han besökt tidigare. Den djupa snön har nu smält, men grusvägen

upp är likadan. För 85 nok får man äran att köra 450 meters fallhöjd upp till platån. Det är faktiskt värt det – om det är klart väder. Trots att det var runt 40 turistbussar och lika många bilar på toppen var det kul att ha sett utsikten. 1476 meter ner ser man båtarna på fjorden i Geiranger som små leksaker. Vi förstår att detta är en av Norges mäktigaste vyer, och är glada för att vi kom hit. Dessbättre kan man inte ens köpa ett vykort här, så vi fotar själva åt alla håll innan vi rullar ner igen. I sista kurvan är det stopp. En turistbuss har överhettats och det stiger tjock, svart rök ur motorrummet. Alla passagerare väller ut och börjar gå

mitt i vägen. En tysk BMW-förare får svårt med balansen och välter. Jag får snabbt ner sidostödet och kan hjälpa till. Lite vardagsdramatik från Norge!

Vi slingrar ner mot Geiranger och njuter av ännu en utsiktspunkt. Kryssningsbåtarna på fjorden är gigantiska nu när man närmar sig dem. Folk väljer iland från små transportbåtar och myllrar fram i den lilla byn. På andra sidan fjorden fortsätter vägen med den berömda vägsträckan Ørnesvingen, där vi också måste stanna och ta ännu fler egna vykort. Been there, done that!

Vi fortsätter med färjan vid Eidsdal. Färjorna är behändiga, man sparar mycket tid. Däremot gör de hål i kassan för det är nästan samma pris för en mc som för en bil. En typisk färjetur kostar mellan 50 och 75 nok per höj.

Vi sparar Trollstigen idag, det är annars den naturliga förlängningen med väg 63 österut. Istället följer vi den vackra vägen längs fjorden ut mot Ålesund, som är vårt mål för dagen. Efter de senaste dagarnas alpina äventyr känns det rent segt och tråkigt att rulla på E39:an i en dryg timme innan vi är framme. Vi har haft tur att få boka riktigt fint hotell till vrakpris via en bekant i branschen, så vi glider in på Hotell Bryggen mitt i stan och slår

oss ner vid den framdukade kvällsbuffén. On the house! Parkering är ett problem, för stan består bara av hus och vatten. Vi får ställa hojarna tre kvarter bort, men där ligger också polisstationen, så det känns rätt ok.

Staden är underbar, och vi tar en öl på en servering i solnedgången och en promenad bland de fina jugendhusen som staden är känd för. Hela den gamla trästaden brann ner 1904, och då ersattes de med fina stenhus i tidens andra. Staden är skyddad av

World Heritage-programmet, och det syns att man tagit väl hand om de gamla husen.

DAG 6 Ålesund, utflykt till Runde [159 km]

Vi sov två nätter i Ålesund. Erik hade fått tips från Edelweiss i Tyskland att det var lämpligt med en dagsutflykt till fågelön Runde när man var här, så det gjorde vi. En hel del omvägar runt fjordvikar och över flera öar. Någon båtresa där vissa betalade(!) och totalt 16 mil på denna lilla utflykt. Vi såg inga lunnefåglar, men det var otroligt vackert att befinna sig i närkontakt med havet för omväxlings skull.

När vi kom tillbaka till stan passade vi på att göra det obligatoriska stoppet på utsiktsberget, med en fenomenal utsikt över stan och havet. Vykortsvarning igen, kamerorna smattrade. Erik följde gps:en ner, och det blev en halsbrytande resa längs gamla gränder och tidvis tvärt emot gällande bestämmelser. Men gps:en har väl alltid rätt... eller?

Just an ordinary day in Norway >>

DAG 7 Ålesund – Dombås [265 km]

Nu skulle vi vända hemåt igen. Det sista på att-göra-listan var givetvis Trollstigen. Jag var skeptisk, men Erik var entusiastisk eftersom han kört upp i moln förra gången. En ruskigt vacker, men ack så långsam, transportväg längs havet tog oss fram till Åndalsnes där man skall ta av.

Vägen slingrade sig in i landskapet, och snart såg vi de första hårnålarna och tog det obligatoriska fotostoppet vid vattenfallet. Frågan är bara varför så många skall envisas att åka husbil på dessa vägar? Än en gång fick jag

uppleva en otrolig utsikt från toppen. En tysk hjälpte oss att ta en fin turistbild, och påstod att det var första gången av tre som han verkligen såg dalgången. Vi hade helt molnfrött, och det var bara att njuta.

Det var verkligen värt att åka upp hit. Vi hade upplevt bättre serpentinvägar tidigare under veckan, men det kändes rimligt att uppleva detta som en avslutning på det alpina Norge. På vägen tillbaka ner fick vi klämma en buss på insidan av en hårnål, men vad gör man? Dagens lunchstopp blev vid Trollväggen med sin höjdskillnad på drygt 1600 meter. Helt obegripligt att förstå, men magnifikt. Tyvärr inga fallskärmshoppare denna dag.

Vi rullade fram på E136 i 80. På en bred väg utan trafik. Det kändes helt orimligt, men vi var också skrämde av ryktena om de norska forkörningsbötterna. Bara att sätta av gott om tid och luta sig tillbaka på hojen. Landskapet var mer som svenska fjäll, med björkar och myrar.

Vårt sista norska stopp blev i Dombås, där vi förbokade en hytte på Ljoshagen Hyttegrend efter tips från Hans Rønnegård som leder SMC:s norgeresor varje sommar. Vi kom fram precis när det började hällregna, men som vanligt var vi (nästan) torra även denna dag!

Ännu en gång köpte vi färdiglagad mat på snabbköpet, och ännu en gång var detta helt lyckat att äta på altanen till stabburet.

DAG 8 Dombås – Idre [329 km]

Erik hade ritat ut den sista sträckan. E6 till Hjerkin, 29:an till Folldal och sedan Den Gamle Kongeveg (27) söderut genom Rondane Nationalpark. Vackra landskap, fin väg och nästan inte en bil. Man var på gränsen till sömnig efter alla intryck tidigare på resan. Vi stannade vid ett vackert vattenfall och fikade vid Sollie stavkyrka när vi svängt vidare på väg 219. Största problemet var att det saknades bensinmackar. Vi tänkte inte på det innan vi svängde in i Nationalparken! Min hoj gick på gaserna de sista kilometrarna till Atna, där det äntligen fanns lite civilisation.

Kartan gav oss två alternativ att komma vidare. Ett kraftigt rött och ett orange... Vi chansade på den mindre vägen Hanestad – Bergset. Det var naturligtvis en grusväg... Mer eller mindre över stock och sten körde vi en mil genom skogen. Vi visste ju ändå att vi var på rätt väg. När vi passerat högsta punkten kunde vi glädjas med en mycket vacker utsikt över Rendalen. Och det blev asfalt den sista biten ner! Skönt.

I Åkrestrømmen mötte vi folk som forspaddlade, och där var det skyltat mot Sverige, och vägen blev allt skumpigare. De sista fem mil till Idre var rena plågan, men vi höll ut.

Det var en lång resdag, och den avslutade vi på Pernilla Wibergs hotell vid Idre Fjäll. Renar stod och glodde på oss på parkeringen och vi lyckades byta till oss ett rum med balkong och solnedgång utan extra kostnad. Jag tog en rejäl bastu efter den hoppiga resan, och sedan var man klar för middag. I restauranten hade man hängt upp en stor del av Pernillas priser och medaljer i olika montrar. Förutom nummerlappar och äkta OS-medaljer fanns även hennes guld-cowboyhatt som hon fick när hon vann damernas slalom i OS 1992 i Albertville. Coolt.

Resans godaste lyxburgare i restauranten och några goda öl sammanfattade kvällen.

DAG 9 Idre – Uppsala [399 km]

Nu var det bara resan hem kvar. Vi hade haft tur med vädret alla dagar hittills, så även hemresan. Det var sol och närmare 25 grader. De sista 40 milerna var sega. Jämfört med Norge var det närmast tråkigt att rulla hemåt genom Dalarna. Det enda stoppet som räknas var att jag ville besöka Hagström-muséet i Älvdalen. Här fick vi se minnen från Älvdalens två milstolpar i industrihistorien: Porfyrfabriken, där man svarvade och slipade enorma urnor och gravmonument, och Hagströms dragspelsfabrik. Mitt i dalaskogarna hade man en världskänd tillverkare av dragspel, gitarrer

och förstärkare som användes av många stora namn. I en monter hängde en gitarr bredvid ett omslag till en LP-skiva med Elvis. Tyvärr var det inte samma gitarr, men åtminstone en likadan! En märklig upplevelse en sommardag i augusti.

Efter en grov felnavigering i Falun, där Erik och gps:en lämnat mig, höll jag på att hamna i Gävle, men jag kom tillbaka till Uppsala framåt middagstid. Åtta dagars fint väder och många fina upplevelser var till ända. Totalt 250 mil blev det. I'll be back!

Text & foto: Björn Tingström

Touratech-Touring

En vacker höstfredag i september 2010 åkte jag till Lidköping och Touratechs "Travel Event".

PÅ VÄGEN DIT passade jag på att besöka Julitta Gård, ett lantbruksmuseum och herrgård med trädgård och diverse gamla fina hus, och så Pettsongården – för små och stora barn. Gubben Pettsen och hans katt Findus har tydligen bott på Julitta ända sedan 1992.

I Touratechs butik var aktiviteter på temat "äventyrs-touring" i full gång redan på fredagskvällen. Förutom försäljning av allehanda små och stora touringprylar för alla upptänkliga behov, var det filmvisning av "Globe Riders" resa runt Indochina. (Man kan hitta Globe Riders hemsida på nätet).

På lördagskvällen gav Anette och Nisse från trakten ett mycket inspirerande föredrag och visade fina och intressanta bilder. De hade åkt på Färöarna, men framförallt kors och tvärs

Pettsongården vid Julitta

över ett vilt och vackert Island där det verkar regna mycket och vägarna därför ibland förvandlas till vattendrag. Att bo i ett regnigt tält med blöta sockor på Island i flera veckor låter som en för stor utmaning för en asfalttourer som jag. Men varför inte? Det finns ju varma källor att krypa ner i efter en tuff dag.

Grusbusåkning fanns förstås också på programmet både lördag och söndag. Men jag hoppade grusbuset och tog istället en fin sväng i trakten till Läckö Slott och Spikens fiskeläge. Slottet låg vackert placerat vid Vätterns strand (och hade bra lunch). Fiskeläget

var gemytligt och med ett trevligt kafé i båthamnen (för eftermiddagsfika).

Efter att ha inhandlat några nödvändiga prylar söndag morgon sa jag farväl och styrde hemåt igen. Resan gick över Kinnekulletrakten och sedan upp genom Bergslagen.

Tack Touratech för en trevlig helg!

Text och foto: Erik Bergman

Touringminnen från 2010

• Hemlig resa I: 19-20 juni

Även denna sommar blev det två hemliga helg-touringar, denna den första anordnades av familjen Wester i Tullinge.

LÖRDAG MORGON, strålande sol och varmt så det blev inga sena avhopp denna gång. Samling vid Biltema kl 07:00. Alla 14 dyker upp i tid så vi styr kosan söderut och gamla Stockholmsvägen vidare ut på E4:an mot Tullinge som är vårt första stopp på resan.

Väl framme hos Westers intas en mycket god förstärkt frukost och gänget utökas nu till 18 personer. Får väl se om vi får in fyra nya ansikten i klubben?!

Efter någon timme tycker reseledaren att det är dags för avfärd. Vi åker samma väg som förra året, mot Södertälje och sköna vägar till Gnesta där bensin fylls på och några glassar slinker ner. Vidare mot Malmköping och lunch på ortens pizzeria.

Efter Katrineholm hittar Stefan sköna små vägar igen och för oss som var med förra året trodde vi nog att Rejmyre var målet igen, men den avfarten åker vi förbi. Slutmålet blir i stället en liten håla som heter Regna. (Har inte med vädret att göra).

Vi inkvarterar oss på vandrarhemmet (fullbelagt, eftersom Arvingarna spelar på festplatsen denna kväll). Vi träffas sen i tv-rummet och tittar på VM-fotbollen och tar en öl.

Road call. Stefan pekar ut dagens höjdpunkter på kartan.

DEN FÖRBESTÄLLDA MIDDAGEN serveras av ägarparet. Vissa av oss hade lite svårt att skilja på fläskfilé och sill men det löste sig till sist. Mätta och belåtna kröp dom flesta till kojs vid 24-tiden.

Efter en god frukost guidas vi runt i Regna kyrka och får även höra lite historia om bygden. Då väderprognosen hotar med mycket regn åker vi hemåt men vi hinner bara en bit söder om Eskilstuna innan det där blöta kommer.

Stannar i Hållsta för lunch och mer VM-fotboll. Vi inväntar bättre väder, men det blir bara värre så vi beslutar att ta oss hemåt. 08:orna och Anders H tar småvägar trots vädret, medan vi andra tar stora vägen över Eskilstuna. Vet inte var, men vi körde fel igen och hamnade i Torshälla istället för gamla vägen till Strängnäs, men med hjälp av GPS:en hittade vi rätt till slut.

Vi som inte hade så bråttom hem stannade vid fiket på Märsön. Regnet upphörde före Enköping. Tack Stefan och Daniela för ännu en "god tur".

Text: Andreas Brodin, foto: Jan Lindberg

Glass- och krampaus i det fina vädret. Allt fler har insett nyttan av att synas i trafiken.

Samling framför det ovanligt välfyllda vandrarhemmet i Regna

Ett "Hallelujah Moment" i Regna kyrka med lokal guide. Man måste lära sig något också.

• Hemlig resa II: 28-29 augusti

Till årets andra hemliga resa blev vi 12 personer som samlades vid Maxis parkering lördag morgon.

SOM VANLIGT SKEN SOLEN när vi styrde ut på 55:an mot Strängnäs. Hade bestämt att träffa 4 utsocknes vid stamfiket i hamnen men tyvärr så fanns det inte kvar längre pga en brand. Fikat blev i stället vid Björndammen.

Tog sedan småvägar via Ärla, Hållsta till Julita och ortens pizzeria. Satt ute i solen och blev mätta och drabbades av paltkoma. Efter ett kort tankstopp i Sköllersta tog vi 51:an till Hjortkvarn och via små krokiga vägar (även på grus till allas belåtenhet?) skulle vi kommit till Sänna men reseledaren missade avfarten efter Zinkgruvan och hamnade i Åmmeberg istället, där även ett lätt duggregn började. Det fick bli en liten omväg via Askersund innan vi kom fram till slutmålet Harge camping i Sänna vid Vätterns norra strand.

VI INKVARTERADE OSS i fem stycken 4-bäddsstugor och fram kom chips-korv-ost-öl. Smakade bra efter en hel dag på hojen. Vid 19-tiden var det så dags för middag på restaurant Harge-baden, som egentligen stängt för säsongen men höll öppet denna kväll för ett gäng knuttar från Uppsala. Även denna gång var maten förbeställd men alla kom ihåg vad dom skulle äta denna gång.

Efter god mat, gott öl och många skratt senare kryper vi till kojs. Alla uppe tidigt, kaffe, macka och städning före avfärd mot Borensberg för en stadig frukost vid Göta kanal. Sören får pyspunka så han och Micka startar lite tidigare än övriga.

Ungefär samma väg hem igen men betydligt sämre väder så regnställen åkte på någon stans i höjd med Hjälmaren. Lunch intogs på "Donken" i Strängnäs.

Text: Andreas Brodin, foto: Jan Lindberg

• 29 maj: En inställd touring är också en touring

Det var en varm och skön vår efter allt snö-elände som legat tungt över oss hela vintern. Vårens första dagtouring skulle gå till kusten i norduppland. Var det tänkt.

VI HAR EN TRADITION i klubben att inte annonsera målen på våra resor. Åtminstone inte före avfärd. Denna gång hade redaktören bjudit in till en resa på fina vägar till den nyinköpta sommartugan i Ängskär. För att få projektet att flyta hade han åkt före och sambon sett till att det fanns gott om Janssons frestelse och annat gott på plats till lunch.

Dagen före hade redaktören spanat in fina utsiktspunkter, och såg fram emot att visa de egna liljekonvaljerna och grannens enorma bestånd av orkidéerna Adam&Eva, en välkänd upplevelse i Ängskär. Helt rätt i tid också. Det fanns massor!

Morgonen var varm och skön. Solen steg tidigt, fåglarna kvittrade. Frukost intogs på altanen och jag väntade bara på klartecknet. Andy hade tagit på sig att leda resan och skulle rapportera från starten hur många som åkte för att jag skulle kunna rigga lunchen.

TYST I TELEFONEN... Tio över tio ringer det. Andy suckar. "Jag står vid Biltema och det vräker ner regn. Ingen är här. Nu går jag in och shoppar lite, sen åker jag hem".

Jag satt kvar på altanen i solen och läste en god bok istället. Janssonen räckte långt in på sommaren. Men vi travesterar Ulf Lundell: "En inställd touring är också en touring!" Bättre lycka nästa gång. Och missa inte blomprakten i Ängskär denna vår!

Text&foto: Björn Tingström

• Ruskträffen i Eskilstuna 9-10 oktober

Själv hade jag aldrig hört talas om någon ruskträff när jag fick frågan om att följa med. Dessutom har jag ju sagt att – tälta gör jag aldrig mer, det finns ju hotell. Att det dessutom troligen blir minusgrader gör ju inte saken bättre. Men hursomhelst, efter lite övertalning sa jag – OK då.

DETTA VAR DEN 29:E träffen som klubben anordnat och det kom folk från hela vårt avlånga land och även en kille från Belgien. Östra Aros/C-Wings bidrog med 12 personer av ca 300.

Tomas och Nina åkte redan vid 13-tiden på fredagen, vi övriga som inte kunde komma ifrån jobbet fick vänta till 16.30. För att komma fram innan det blev kolmörkt tog vi som vanligt 55:an mot Strängnäs där vi även intog en hamburgare.

Åker vidare mot Björndammen där vi ska vika av mot Ärla och träffplatsen. Upptäcker att Micke och Nina inte är med, Roger vänder, där står dom med punka på släpet och inget reservhjul. Men Tomas har ju också ett Erdesläp. Ringer honom, jo det kan ni låna, Roger hämtar. Skönt tänkte vi men så lätt blev det inte. Fel dimension på navet. Nu har det blivit kolmörkt också. Löste sig ändå, det går ju att köra långsamt med ett platt däck.

KOMMER SÅ ÄNTLIGEN FRAM till träffplatsen mitt ute i urskogen. Hojar och tält överallt men Tomas och Nina har sparat en bra tältplats till oss. Efter tältresning samlas vi alla i deras 40-mannatält med gasolvärmare och heltäckande golv. Skönt! Kvällen avslutades med levande musik, öl och hamburgare. Har sovit bättre men det gick över förväntan, termometern kröp bara ner till noll. Förra året var det -9.

Lördagen började med frukostbuffe, sen åkte de som ville med på en touring in till Eskilstuna för att besöka en mc-firma. Vi som stannade kvar slogs om vatten som kom med traktor, det gick åt en hel del – den skulle ju räcka hela dagen och natten.

Dagens höjdpunkt bjöd Stefan W på. Vem fan vill bada frivilligt när det är nollgradigt i både luft och vatten? Men det blev jubel. Resten av dagen tillbringades framför den värmande elden.

Vid 20 tiden var det så dags för Svartnatta, ett reflexspår i skogen med 21 kluriga frågor. Åter till den värmande elden där vi satt uppe halva natten.

Söndagen började även den med frukostbuffe. Efter tältrivning och prisutdelning behövde vissa lite starthjälp innan hemfärden kunde påbörjas.

Kommer jag att åka dit nästa år? Ja, troligen gör jag och många andra det!

Text: Andreas Brodin, foto: Nina Jansson

Sällan har väl en brasa varmt så gött.

Stefan Wester, årets badpojke, avslutade säsongen.

Annat skoj med klubben

MC-orientering

Det är den 5:e juni, klockan närmar sig 10:00 denna soliga lördag och de första motorcyklarna börjar anlända till kåken för att hämta roadbook och frågeformulär. Här skall orienteras!

MAN KAN HÖRA en del spydiga kommentarer från deltagarna att de hoppas att det inte är några "slamkryp" i årets frågeskörd, vilket starkt demteras från årets banläggare Jan Lindberg och Anders Bellbring.

Tiden rullar och det är dags att skicka iväg ekipagen som släpps iväg med några minuters mellanrum. Kåken blir öde efter 30 minuter och banläggarna tar en tvåtimmarsfika i väntan på att första mc skall anlända.

Först in på plan är Roger Söderbom som gör en sista justering på utslagsfrågan från 3,72 meter till 4,72 meter vilket gör banläg-

garna något konfunderade. (Rätt svar på utslagsfrågan var 4,77 meter).

I en jämn ström rullar nu alla deltagare in i mål för en välförtjänt fika efter en tur som blivit ca 12 mil lång med ett antal stopp för att lista ut svar på kluriga frågor.

SÅ KOMMER DÅ ÖGONBLICKET alla väntat på: prisutdelningen med rätt svar på alla frågor, och det är då som "slamkryparna" dyker upp i form av för många bokstäver och ett träd för lite. Felen påverkade inte resultatlistan och till slut segrade den som kom närmast på utslagsfrågan, eftersom två deltagare hade alla rätt, ja gissa vem... Roger Söderbom som ändrade svaret i sista minuten. På en mycket hedrande andra plats med alla rätt kom Jan "Påsen" Karlsson tätt följd av Nina Jansson/Tomas Hjelm.

För er som inte var med denna gång vill jag rekommendera detta sätt att med motorcykel lära känna nya vägar och platser.

Text: Jan Lindberg, foto: Roger Söderbom

Almunge gamla stationshus

ÅRETS ÖLPROVNING greppade tag i de starkare sorterna. Så gick det som det gick också. Pripps Blå 7,2% vann. Det säger väl allt.

(Foto: Mats Hjelm)

ALLA FYRA LJUSEN är tända vid luciafikat i Kåken. Stämningen på topp, men var är barnen som skall fiska i fiskdammen?

(Foto: Björn Tingström)

ÅRSMÖTE I HÖSTMÖRKRET. Sekreteraren Roger visar hur man skall göra när vi behöver nya funktionärer: Upp med kardorna! Minst en i alla fall... *(Foto: Björn Tingström)*

FORDONSMARKNAD MED FINT VÄDER! Folkligt, välbrett och gott klirr i kassan. Och en hel del skrot! *(Foto: Björn Tingström)*

NÄR FASADEN börjar bli snygg som en dröm får ju inte fönstren förfalla. Andreas och Lennart kämpar här med trilsande kittrester.

(Foto: Peter Appelqvist)

SCALEXTRIC GJORDE DE BÄSTA bilbanorna, påstås det. En liten, men tapper skara lyckades få ihop en hyfsat lång bana i år. Det sägs att även barnen fick provköra! *(Foto: Peter Appelqvist)*

Sista Fjällnoraträffen – ersätts av Motorcykelns Dag 6:e juni 2011!

SMC I UPPSALA har i många år ordnat den stora kvällsträffen vid Fjällnora med tillhörande kortge på höstkanten. Intresset har varit vikande, så nu provar man nya grepp: Det blir ett evenemang under namnet *Motorcykelns Dag* den 6:e juni istället. Samling för kortge blir vid Pollacksbacken klockan 11:30 för att vid 12 rulla genom Uppsala och avslutas vid Ulva kvarn med och kaffe och grillkorv.

(Foto: Jonnie Söderbom)

Mästarmöte i bowling

EN STÅENDE PUNKT under vintern är bowlingmatchen på Bowlaget i Uppsala. Vad gör man när det är vinter och kallt, jo kryper inomhus och försöker ha det trevligt i väntan på våren.

Årets vinnare var Kjell Andersson som so-pade banan med allt motstånd. Mycket väl-förtjänta tvåan Rebecka Delin delade platsen med Roger Holmberg medan Ola Lindberg fick nöja sig med fjärde plats. Andreas hade tjuvtränat, men nådde ändå inte de gamla höjderna. Och redaktören hittade knappt in på banan trots två timmars ivriga försök. Den

regjäl buffén på Dragon Palace blev en lämplig plats för eftersnacket.

Resultatlistan har förpassats till ett säkert förvar. (Foto: Björn Tingström/alias Anders)

”ÖAMCK på Rörken”

BAKOM DENNA LITE KRYPTISKA punkt i kalendariet ryms en trevlig aktivitet. Klubben har hela gokartbanan vid Rörken till sitt förfogande – enbart för klubbens medlemmar! Lite mer ”kom som du är” (eller med vad du har) än de andra Rörkendagarna. Har du inte varit med tidigare ingår snabbkursen så att du kan köra säkert på banan. Passa på att ta detta tillfälle i akt under året! (Foto: Roger Söderbom)

Vill du testa att vara ordonnans?

VI HAR EN LÅNG tradition inom Östra Aros MC-klubb att vara ordonnanser, ”MC Marshals”, vid större cykeltävlingar. Vi brukar samla 5-6 stycken intresserade vid varje tävling (se kalendariet), som hjälper trafikpolisen och ibland skjutsar fotografer. Det för med sig ett visst ansvar, men vi utbildar dig om du inte varit med förut. Bensinersättning utgår. Låter det intressant? Hör av dig till Anders Hellman med ett mail till ordonnans @ oamck.se.

På bilden ligger Anders Eriksson i täten på Skandisloppet. Anders var ständigt på hugget när det var cykeltävlingar, men omkom tyvärr vid en trafikolycka med sin mc på Kungsgatan i Uppsala sommaren 2010. (Foto: Roger Söderbom)

DAINESE
AVRO
RACINGSTÄLL
12490.-

DAINESE
TRICKSTER
RACINGSTÄLL
15990.-

DAINESE
LAGUNA
SECA
RACING
STÄLL
9990.-

DAINESE
AVRO
RACINGSTÄLL
12490.-

DAINESE
LAGUNA SECA
RACINGSTÄLL
9990.-

lelebu

Hos Lelles hittar du Dainese fantastiska sortimen både när det gäller racingställ, 2-delade skinnställ, skinnjackor och skinnbyxor. Goretex, samt D-Dry jackor och byxor. Dainese skydd, stövlar och hjälmar.

DAINESE
TATTOOLADY
RACINGSTÄLL
8990.-

018-711466 anita@lillesmc.se

DAINESE
RED LINE
RACING
STÄLL
11490.-

DAINESE
RED LINE
RACING
STÄLL
11490.-

DAINESE
TATTOOLADY
RACINGSTÄLL
8990.-

NYMANSGATAN 6 UPPSALA

LillesMC

Personlig
hjälp av kunnig
personal!

www.lillesmc.se

Internationell GoldWing-träff i Uppsala!

I början av augusti hade GoldWing Club Swedens Upplandsdistrikt utmaningen att anordna en internationell träff för GoldWing European Federation. Det kom 444 gäster! Men en träff ordnar inte sig själv. Anders Hellman berättar.

DET FÖRSTA vi började med var att sätta en organisation med projektledare och delprojektledare för olika viktiga delar i en träff, bar, mat och annat som behövs.

Sen kommer det viktiga: att hitta en plats, och det är inte det lättaste. Det ska finnas plats för 300 tältande, inomhushall för 300 sittande gäster, möjlighet till eget utskänkningstillstånd, toaletter, duschar, tillräckligt med el osv. Det bästa är alltid om man hittar en campingplats som kan ta detta så är många stora problem lösta om deras ersättningskrav är modesta, för det får ju helst inte kosta någonting.

Vi funderade på Kap nere vid Studenternas, men där skulle Reggae-festivalen härja samma helg, så det gick inte. Fyrishovs camping var för liten och utskänkningstillståndet låg på Fyrishov, även kostnaden skulle bli för dyr för oss. Ola Lindberg kom då med den ypperliga idén att vi skulle fråga UTK-hallen.

VI KOM DIT och började titta på anläggningen, en suveränt stor hall, inga egna rättigheter och stora gräsytor utanför i form av fotbollsplaner. Fina duschmöjligheter och toaletter för en liten summa pengar. Den tar vi, sa vi! När vi nu visste det kontaktade vi kommunen för att få hyra grönytorna för tälten. Efter mycket om och men fick vi besked att fotbollsplanerna

inte var att tänka på, men en stor grön äng bakom UTK-hallen fick vi disponera. Härligt, tänkte vi. Nu ska vi ha ett utflyktsmål på fredagen och en utställning på stan fixad innan vi kan söka tillstånd från polisen.

SEIJA WÄLLENSJÖ KOM MED den lysande idén att vi skulle ta våra gäster till Älgparken i Gårdsjö utanför Morgongåva, det borde vara suveränt för bl a de tyska gästerna! Vi funderade sen på var i centrala staden vi skulle ställa upp hojarna för allmän beskådan. Olika torg och gågatan diskuterades, men till slut bestämde vi oss för S:t Eriks torg precis nedanför Domkyrkan.

För att komma till Älgparken och S:t Eriks torg fick vi hitta på lite olika alternativa vägar för kortegen, så tillståndsmyndigheterna fick välja istället för att bara avslå.

Jepp, då var det dags att lämna in ansökan till polisens tillståndsenhet, de skickade den sen vidare till kommunen och de i sin tur vidare till Uppsalabuss, alla berörda nämnder osv. Sen började detaljplaneringen för själva träffen, staket runt tältplatsen var en utmaning, en firma ville ha 110.000:- för att hyra ut och ställa upp staketet, ca 900 meter. Om vi bara hyrde det skulle de ha 25.000:-... Inget för oss alltså, Ola Lindberg igen kom på att raggarklubben som är vår granne har ett staket de hyr ut. När vi frågade dem sa de att Roslagsloppet hade tingat staketet den helgen. Efter mycket övervägande fick vi låna staketet om vi ställde upp som flaggvakter på deras cruising helgen efter vår träff. TAGET!

SMC UPPSALA TIPSADE om ett Uppsalaband, Steve Eastside Band, som hade spelat på SMC riksårsstämma i Uppsala och att de var riktigt bra, Stefan på SÅMA som har bandet gillade idén och tog på sig uppgiften. Han gav oss sen tips att kontakta en kille som bl a riggar scenerna för Reggae-festivalen och hyr ut scener mm. Han gav oss ett fantastiskt pris och vi högg direkt, fortfarande höll vår budget.

Sen kom vi på att vi måste skydda golvet i tennishallen från alla mc-kängor som varit ute i gruset och sen kommer in för att dansa. Micke Wällensjö fixade fram mjölkkartong på

rulle som byggen använder vid nyproduktion av bostäder, detta till inköpspris så klart.

Andreas Brodin använde sina kontakter på Slottskällan för att köpa Uppsalaöl på kredit, vi funderade på om det räckte med en pall, men bestämde oss för att vara på den säkra si-

dan och beställde två pallar. De körde till och med ut pallarna till oss! Sen var det lite mer fnul med priser, sponsring, tvättmöjligheter och annat som Sören Uppman helt fantastiskt ordnade. När vi sen, efter sex månader, fick vårt tillstånd från polisen lusläste jag det och såg till min förfäran att det inte var något serveringstillstånd i det! Efter lite sökande hittade jag den blanketten på Uppsalas sida och skickade snabbt som ögat in den, efter ett telefonsamtal från kommunen var det klart. Det tog bara en vecka att få det!

Våra kortegevägar måste ju vara bevakade så att vi får svänga i korsningarna utan att bli störda, där kom några av våra Östra Aros marshals till hjälp.

NU BÖRJADE VI INVÄNTA träffdatumet som så sakta närmade sig. Måndagen innan träffen leve-

rerades staketet till UTK-hallen och då fick vi också reda på att ett av duschrummen inte var färdigrenoverat! Ett duschrum för 400 besökare är inte optimalt, så under tisdagen fick vi kontakt med Gränbyhallen och fick hyra ett duschrum av dem som tur var.

Under tisdagen började vi städa, möblera och ta emot de olika försäljarna och leverantörerna som anlände. Även en Österrikisk besökare som kom direkt från den Ukrainska träffen dök upp under tisdagen. Under onsdagen fortsatte byggandet och fler besökare började droppa in. På torsdagen vid lunch var det officiella öppnandet och sen började det vräka in folk, totalt fick vi 444 besökare på 273 hojar från 12 nationer.

UNDER FREDAGENS TOUR till Älgparken fick vi hjälp av en holländare som både hade blåljus och sirener som han drog igång i varje korsning för att hjälpa flaggvakterna. Jag lovade att tala om för polisen att det måste vara någon polack om vi blev tillfrågade...

En liten incident hade vi med en bilist som körde i diket när vi kom med kortegen, men det gick bra till slut.

Under lördagen skulle vi åka ner till S:t Eriks torg via Råbyleden och Stora Torget, vi fick en mc-polis till hjälp och en bil vid korsningen vid Tycho Hedens väg. Precis när vi

startat kommer mc-polisen i fatt oss och säger att polisbilen fick ett akut jobb, så han måste ta korsningen. Tomas Hjelm och jag fick ta kortegen själva ner dit och ta över korsningen sen. Efter att kört Dragarbrunnsgatan och skrämt slag på halva stan med sirener och lampor hade vi en olycka på Drottninggatan, en belgare som kallar sig Free Willy gick omkull och bröt fotleden, efteråt har vi fått reda på att framhjulslagret skar på hans 1800. Han blev väl omhändertagen i alla fall av ortopederna.

Ola Lindberg och Peter Appelqvist stod vid korsningen Västra Ågatan-Drottninggatan och dirigerade trafik som de bästa konstaplarna i stan. Väl på S:t Eriks torg började omröstningen om den snyggaste hojen på torget, varje röstsedel kostade 20 kronor och alla pengar gick direkt till Barncancerföreningen

i Uppsala, det inbringade över 5000 kronor till dem, och de var såklart överlyckliga.

På lördag kväll serverades det älgkött med tillbehör, en besökare tyckte att den kocken alltid skulle göra maten på våra träffar i fortsättningen. Det är ett bra betyg!

Sen började prisutdelningen där bl a den nation som har flest cyklar i förhållande till körsträckan vinner. Det var Norge som kom trea, Tyskland kom tvåa och Finland vann som de brukar på de svenska träffarna. Avslutningen på lördag kväll var en uppvisning av Tor, ett sjudundrande blix- och åskväder som orsakade skyfall.

NU BÖRJADE DET KÄNNAS i kroppen att man jobbat intensivt med detta. Under söndagen tog jag med mig 14 tyska hojar till Älgparken eftersom de missade fredagens körning dit samtidigt som alla andra funktionärer avvecklade träffområdet. På måndagen sen kom vissa leverantörer och hämtade sin grejer och vi avslutade med att staketet hämtades.

Jag vill bara genom denna lilla historia tacka alla som var med och jobbade på träffen och speciellt ni som är medlemmar i Östra Aros MCK, men inte är medlemmar i GWCS! Utan er hade det varit svårare att få allting att fungera!

Totalt gjorde vi en liten vinst på träffen, så i februari var på en kombinerad femkamp och middag på Fyrishov där vi var runt 30 gäster totalt, en liten återbetalning för det slit som gjordes.

*Anders Hellman
Distriktsombud GWCS Uppland
Internationell Representant GWCS
Bilder: Roger Söderbom,
Kjell Karlson, Jan Lindberg*

Noggrann koll av mellansverige

Som vanligt har familjen Söderbom, dvs Roger, Jonnie och svärfar Erland varit ute på tur i Sverige. Detta är årets rapport.

ONSDAG 7 JULI. Klockan är kvart i nio när vi packar lite mera men är kvar i garaget. Det ser ut att bli en strålande dag idag. Ett par minuter över halv 11 kommer vi till Skolsta och tittar lite på kartan men sen bär det av mot Enköping och vidare söderut.

Trekvart senare står vi och väntar vid Hjulstabron där det är broöppning. Vi får stå där

en stund och vänta på många passerade båtar. Vi hinner knappt komma över, innan bron öppnas igen. Eftersom vi har smidiga fordon kan vi komma fram några placeringar, men de som står längre bak i kön tycker nog inte det är så festligt med ännu en broöppning.

Kvart över 12 sitter vi i en skogsbacke strax före Heljarö kyrka och pausar. Via Björsund och Sundbyholms Slott kommer vi ner till Måsta i Eskilstunas utkant och där är det tänkt att vi ska stanna för att äta nånstans.

Strax efter kl 14 sitter vi vid Pizzeria Venezia vid Åsköping, alldeles i närheten av Julita. Vi hade alltså kört lite längre före lunch än vad som var tänkt från början. Fortsätter Lv 214 och rundar sjön Öljaren ner mot Vingåker. Vi passerar Högsjö och kommer fram till Brevens Bruk. Det är en gammal bruksort som

liknar våra norduppländska. Den är sen länge nedlagd men vackert renoverad och numera känd som central plats för midsommarfirande för flera tusen människor i området.

Mellan Brevens Bruk och Bo är det bra (men dammig) huvudledsmarkerad grusväg. Plötsligt dyker det upp en hemgjord pappskylt *Fartkamera 150m*. Efter 150m finns en skylt med texten *Fartkamera*. Vi passerar en gård mitt i skogen och strax efter gården en skylt med texten *Du körde för fort. Betala här* och en liten sparbössa i trä för betalningen. Riktigt roligt faktiskt, även om den inte berörde oss som körde i maktigt tempo förbi. Vi misstänker att dom boende har problem med fortkörande bilister.

Alldeles norr om Hjortkvarn kommer vi ut på Rv 51 och vi stannar vid lokala affären och

käkar glass. I närheten ligger Björnhallen (där riktiga Gryts Bruk ligger) där man i över 100 år har tillverkat spik.

Efter Rönneshyttan blir det riktigt bra asfalterad höjväg innan vi kommer ut på den vältrafikerade Rv 50 där vi åker söderut.

Vi söker upp Turistinformationen som ligger vid torget mitt i Askersund och ber dem söka efter stuga med wc som vi vill ha. De ringer också till några privatboende, typ B&B och hittar ett som ligger bara 300 m från torget mitt i stan. Sen hämtar vi hojarna som står kvar vid torget, får backa in hojarna på deras gård och stänga porten ut mot gatan. K75:ans stöd gräver ner sig bland stenarna på marken och lägger sig på sidan med några nya repor på vänstersidan som resultat.

Vi har två rum med totalt tre sängar i en gammal byggnad. Vi byter om och går en promenad på stan och tittar på alla vackra trähus. Rundan går via hamnen och vi tittar ut över sjön Alsen. Av de många båtarna kan man gissa att det går att komma vidare till större vatten. Sjön är mycket riktigt den nordligaste delen av Vättern med alla möjligheter att komma vidare. Det finns en del glassätande hojåkare vid hamncaféet. Det var lokalt "Allsång" på hamntorget men inte så mycket folk. Vi tittar ut över sjön och ser campingen på

Husabergs Udde som gett namn åt ett svenskt (numera österrikiskt) mc-märke. Vi passerar den vackra fd järnvägsstationen och går vidare tillbaka till vår bostad. Vi avslutar kvällen ute på gården och spelar kort och tärning en stund.

TORS DAG 8 JULI. Klockan är kvart över 8 när jag vaknar och snart blir det frukost i matsalen i huset. Sen ska vi väl titta på kartan och se vartåt det bär.

Vi åker Lv 205 mot Karlskoga och svänger söderut genom nationalparken Tived där vi kommer fram till sjön Unden. Därifrån och söderut till Undenäs vid södra änden sjön är det markerad höjväg och den var riktigt trevlig, bortsett från en del gropar i asfalten. Där finns för övrigt en av landets största landsortsskyrkor som kallas Tivedens Katedral. Vid Pumpmacken i Undenäs stannar vi för att köpa mera dricka. När vi står och tittar på kartan kommer Kjelle Lindgren o Susanne Bessman från Stockholm förbi, svänger in på macken och vi står och pratar en bra stund.

Vi fortsätter sen rakt västerut mot Töreboda och Mariestad. Vi letar lunchservering i Mariestad och hamnar så småningom vid Karlssons i utkanten av staden där vi tror det finns mat. Dom serverar "pannbiff med lök" och det visar sig bli den sämsta måltiden under resan. Kan inte rekommenderas. Alla runtomkring oss säger att det ska komma mycket regn de närmaste timmarna och det är mycket riktigt ganska mörkt på himlen.

Efter en hel del krokiga vägar kommer vi till Hällekis Camping och letar stuga men där finns inte något bra. Vi vänder istället tillbaka till Hällekis och hittar Falkängens Vandrarhem som visar sig ha 4 fräscha, men inte så billiga, stugor. Där finns en gammal bruksgata med arbetarbostäder som nu blivit hantverksby och service åt vandrarhemmet. Det är ett bra utgångsläge för touringar i området. I morron planerar vi att åka mot Läcköhalvön.

Vi sitter och slappar en stund på altanen innan vi tar en tur förbi Kinnekulle Ring intill Kinne-Kleva. Där finns inte ett liv och vi passerar Husaby Kyrka som byggdes ursprungligen på 1000-talet och lär vara dopkyrka åt Olof Skötkonung.

På kvällen spelar vi en massa kort och tärning. Jonnie avslutar kortspelet med att få en straight flush.

FREDAG 9 JULI. Det har varit molnigt men det har nu skingrats och det håller på att bli varmare. En fantastiskt fin morgon med fågelkvitter, och det aviserade regnet ser vi inget av. Det är helt ok om det blir lite molnigt när vi åker. Vi tittar lite på kartan innan vi åker iväg i riktning mot Läckö.

Halv ett har vi kommit till Läckö slott och går runt utanför slottet men har inte lust att betala 80 kr inträde och framförallt hade vi inte lust att betala 125 kr för en hamburgare på restaurangen. I kylväskan i K75:ans toppbox har vi hela tiden kall dricka och det känns behövligt. Vi åker tillbaka en bit och sen norrut mot fiskeläget Spiken. Det är jättest fint och vackert och ser lite exklusivt ut. Matpriserna visar också att det är så. Det finns en restaurang med buffé för 195 kr och ett café med bakelser och det var inte vad vi tänkt som lunch.

Kvart över ett är vi tillbaka i Lidköping och sitter vid Läckögrillen. Inte så exklusivt som Läckö men riktigt bra mat till bra pris. Efter diverse kringelkrokar och felkörningar står vi utanför Bettans Livs i Tun och äter glass, 2 km från flygflottillen vid Sätenäs. Många krokiga vägar blir det innan vi är tillbaka vid stugan och fixar kvällsmat.

Vi spelar tärning och Erland vinner. Vi börjar titta på en film på TV men tröttnar och gör en tidig kväll.

LÖRDAG 10 JULI. Vi tittar på kartan och det ser ut som om vi drar oss ner mot Lidköping och Vänersborg och något västerut. Exakt var vi hamnar har vi ingen aning om just nu. Frukosten är avslutad och vi tittar på himlen. Det är växlande molnighet och enligt YR så regnar

det här just nu... Enligt samma YR regnar det också lite i Vänersborg nu mellan 9-19. Mitt på dan ska det bli 27 grader.

Vid utfarten från Lidköping (Sparbanksrondellen) lyckades vi köra fel och kommer ut på vägen mot Läckö. Bara att vända och åka tillbaka igen. Så småningom hamnar vi i Vänersborg.

Vi sitter vid en pizzeria och äter en stenhård schnitzel men trots allt med bra smak. Jonnie använder "telefonen" och letar på nätet efter lämpligt boende i området. Jag ringde till ett antal olika alternativ i Färjelandaområdet. Där ska det finnas ett hus på en gård där vi räknar med att ligga åtminstone två nätter. Hemma följer Monica oss på nätet, eftersom hon kan se Jonnies GPS-markeringar.

Det är tre hus på gården, varav vi har det äldsta som renoverades 2004. Inredningen är gammaldags fast riktigt fräsch. Från sovrummet är det utgång till gräsmatta och soffgrupp på baksidan av huset. I sovrummet finns det en stor dubbelsäng och en våningssäng.

Erik Oskarsson som bor på gården med sin fru Ingall, visar sig ha en customhoj i garaget och har åktips på vägar i Dalsland. Han skriver ut några blad som nån bekant lagt ut på nätet. Dem ska vi testa i morron. Erik är lantbrevbärare på Posten i Färjelanda och är jobbar-kompis med en tidigare brevbarare i Uppsala. I morgon ska vi åka en sväng, antingen Eriks dalslandsrunda eller mot västkusten.

På lördagskvällen är det speedway från Cardiff på TV. Vi spelar som vanligt kort och Yatzy och Erland vann igen. Vi äter och dricker lite onyttigt och tittar lite på fotbolls-VM. När klockan passerar 23 börjar bli en del mygg och vi måste stänga fönstren.

SÖNDAG 11 JULI. Vi är precis på väg att åka från huset när klockan passerar 10. Jag skickar SMS till Anna Foyer på Rörken eftersom Tjejdagen nyss har börjat. Vädret ser ut att bli varmt, 27-30 grader, men det kan komma nån mindre regnskur. Den tänker vi inte bry oss om...

Några minuter senare åker vi från huset in i Färjelanda och ansluter till "Dalsland Tour". Vi åker via Stigen, Årby, Västra Bleken, Dals Rostock, Åsmule, och tar sikte mot Bäckefors. På östra sidan om Kroppefjäll kör vi norrut längs sjön Örsjön, Åsens Bruk och fram till Häverud. Där tar vi paus vid infotavlorna på södra sidan av kanalen men inte mycket att se där. På norra sidan finns en kiosk och vi intar semesterns första mjukglass i stället för lunch. Vi går ner för slänten och tittar på den berömda akvedukten. Tyvärr är det inga båtar

som passerar när vi är där.

Vägen norrut mot Tisselskog är det krokigaste vi någonsin har åkt. Vi brukar säga att de skarpa och många kurvorna på Rörken inte finns i verkligheten. Men det gör dom norrr om Häverud.

Från Tisselskog passerar vi Dals Långed och kör rakt norrut mot Gatan. Vi ser att det har regnat för det är blött på vägen på många ställen. Men hittills har vi inte fått något på oss uppifrån. Så småningom kommer vi fram till färjeläget Sund på östra sidan om Stora Le. Där står det redan några andra hojåkare, bl a en norrman på H-D som har sommarstuga i trakten. Han är imponerad av att alla bilfärjor i Sverige är gratis, till skillnad från Norge. Plötsligt kommer ett SMS från Monica som undrar om vi väntar på färjan. Har man GPS-tracker påslagen är det inte helt lätt att smita undan och gömma sig...

På andra sidan sjön vänder vi söderut och passerar Nössemark. Efter en stund på vägen mot Ed börjar det regna. När det regnar som värst sitter vi på pizzeria Valencia i Ed. Vi sparar nog besöket på mc-museet till en annan gång. Vi satsar på den snabbaste vägen ner mot Bäckefors och förbi Högsäter mot Färjelanda.

När vi kommer tillbaka till huset, skiner solen och det är jättevarmt igen. Vi har en del fuktiga kläder som behöver torka. Vi äter ananas och glass med vispgrädde när vi tittar på VM-finalen i fotboll mellan Holland och Spanien och det var inte helt fel. När klockan är midnatt har Spanien vunnit VM och vi tittar på kartan inför morgondagen.

MÅNDAG 12 JULI. Vi åker sydväst via Valbo-Ryr och en riktigt krokig och härlig mc-väg och passerar Munkedal. Vi kör parallellt med E6 upp till Håby och passerar huset där Lelles filial fanns i början av 80-talet. Där svänger vi av i riktning mot Smögen men sen vidare förbi Svenneby och stannar till i Hamburgsund. Vi står vid kajen intill färjan som går bara 150 m ut till Hamburgö. Vi åker snart vidare och passerar Fjällbacka och Grebbestad och vidare upp mot E6. När vi står vid macken för att titta på kartan, upptäcker vi att det fanns ett matställe där. Bra mat men inte så speciellt trevlig miljö alldeles intill den vältrafikerade E6:an.

Vi korsar E6 mot Lur och svänger öster mot Ed. Vi hade pratat om att besöka mc-museet. Där finns det massor av hojar från olika områden att titta på. Och motorsågar och båtmotorer och radioapparater och en massa andra saker från svunna tider.

När vi lämnat Ed, åker vi söderut och ham-

nar på en önskad grusväg och vänder om. Istället kör vi runt via Rölunda tillbaka till Färjelanda. Som vanligt blir det en del kompletteringshandla på ICA inför kvällen. Men det blir inte så mycket mer än frukosttillbehör, eftersom vi ska åka vidare norrut i morron.

Till middag blir det köttbullar & mos och efterrätt med jordgubbar o vispgrädde. Som vanligt blir det lite kort- och tärningsspel till sen timme. Vi hör hela tiden hur det mullrar och det är ett häftigt skådespel på himlen med massor av åska. Regnet vräker ner nu och vi har i princip bestämt att vi stannar kvar i huset hela dan i morron, eventuellt med någon liten tur om det blir bättre väder.

TISDAG 13 JULI. Morgonens väderrapporter handlar om blixtnedslag och bränder på många ställen i Värmland och norra Dalsland. Samtidigt får vi rapport hemifrån att det är värmererekord och inte en droppe regn. Jag följer med Erik och Inga-Lill och tittar på deras biodling i ett nybyggt hus ca 200 m från vårt hus. (Erik har biodling som bisyssla...) De berättade att de får ut ca 35 kg per år per samhälle. Honungen säljs mest privat numera. Jag tar en tur till ICA Färjelanda och kompletterar matförrådet med mat och dricka (läs öl och cider). Åker också till en mosse intill vägen några km söderut och hittar några få hjortron.

ONSDAG 14 JULI. Vi har redan ringt och förbokat ett hus ett par nätter intill Borgviksfjället, en bit utanför Grums. Vi packar det sista och tackar familjen Oskarsson och betalar 1350 kr för våra 4 nätter i huset, vilket är helt ok.

Vi åker via Bengtsfors och svänger av mot Åmål. Där tankar vi och tar en rundtur genom stan och åker vidare längs Rv 45 mot Säffle. Där blir det lunch på ett matställe. Tankarna går förstas till den kända Hasse Alfredsson-sketchen från 88-öresrevyn som avslutas med "Säffle, kan jag få en kopp kaffe?"

Vi svänger sydöst ut på Värmlandsnäs, en riktigt trevlig hojväg förbi Bodilsäter, Millesvik, Eskilsäter och ut till Ekenäs. Där tar vi en liten paus och tittar på kartan. När vi vänder tillbaka, åker vi den norra vägen via Gapelhult så hamnar vi plötsligt på en nysladdad och lutad grusväg förbi Hökhult och tillbaka.

Tillbaka i Säffle blir det stor väg hela vägen till Segmon. Där svänger vi av och kör på västra sidan av Borgvikssjön. Eftersom vi inte är riktigt 100 på vart vi är, ringer vi till Yvonne som har huset vi bokat. Hon möter upp oss på vägen och blir kanske lite överraskad att det var tre mc som kom.

Vi får bo i en fräscht renoverad villa från 50-talet som till största delen är inredd med möbler från 50-60-talet. Det är två stora dubbelsängar i sovrummet och det stora vardagsrummet. Efter en stunds vila åker vi en kvällstur in till Grums för att handla och äta middag.

Från Borgvik och västerut via en mindre väg till Nysäter passerar vi den stora fina bron över Glavsfjorden och över på den östra sidan. Vi svänger öster via Värmskog tillbaka mot Grums. Vi hittar en restaurang vid norra

infarten och klämmer varsin jättegod entre-cote medan fiskmåsar och havstrutar sitter och tigger pommefrites på borden en meter bort. När vi ätit klart, åker vi till den stora ICA-affären och handlar diverse inför i kväll och frukost för ett par dar framåt. I morron har vi tänkt att vi ska åka på lite trevliga vägar och tillbaka till stugan. På fredag tänker vi oss österut för att vara hemma på fredag kväll. Så ser planen ut nu.

TORSDAG 15 JULI. Vi vaknar upp till ännu en fantastisk morgon. Det är en svag bris och i princip blå himmel. YR har förvarnat om att det ska komma regn vid 15-tiden idag och då får vi se om vi är tillbaka eller om vi har tagit på oss regnkläder då. Men vi ska ut en tur, när vi gjort oss klara.

Strax före 11 har vi ändrat uppfattning helt. Vi håller på att packa för fullt, och som det ser ut nu åker vi raka vägen hemåt. Enligt nya prognoser kommer regnet tidigare och över större område än vad man sagt tidigare. På stor väg åker vi förbi Karlstad och Kristinehamn och stannar för att tanka i Karlskoga. Vi tar lite dricka och tittar på kartan. Nu har vi tröttnat på det hetsiga tempot på 2+1-vägen och lämnar E18 och åker Lv 243 nordost mot Nora.

Strax före Nora ligger Gyttrorp vid en vacker sjö. På orten har man tillverkat kulor och krut sen början av 1900-talet. Man kör längs sjökanten och vägen är riktigt hojvänlig. I Nora hittar vi så småningom en restaurang och äter varsin jättegod rödspätta. Sen är vår tanke att vi ska snedda ner sydost på en väg som ser stor och bred ut på kartan. Den är grusväg, vi avbryter det omgående och fortsätter upp till Skinnskatteberg. Där vänder vi österut och hamnar i Ramnäs. Jonnie har fått SMS från Statoil som erbjuder specialpris på Magnumglass. Vi letar efter en Statoilmack men hittar naturligtvis ingen sån i det lilla samhället.

Vi åker mot Skultuna och vidare via Tillberga, Tortuna, Bred, Sparrsätra, Långtora. Därefter tillbaka till Skolsta (som var resans utgångspunkt) och rakt öster till Bålsta. På Vipvägen bjuder svärmor på varmkorv och vi slappar en stund innan Jonnie och jag tar vägen tillbaka via Hjalsta, Örsundsbro, Vänge hem till Åkerlänna. Vi hinner lagom sätta oss på altanen när de första regnstänken kommer. Vi hade ju sett mörka moln i backspegeln hela dagen.

Vi har än en gång haft några riktigt bra dagar tillsammans.

Text&foto: Roger Söderbom

Parkera med motorcykel i Uppsala?

Visste du att det är förbjudet att parkera motorcykel vid Draget i Boländerna? Det betyder att du inte (utan att bryta mot lagen) kan besöka t ex City Gross eller Alina Systems eller nya Systembolaget med din motorcykel.

DET DÄR MED PARKERING av motorcyklar är inte helt lätt. Dels finns det ett centralt regelverk och dels finns det lokala trafikföreskrifter. Sist men inte minst finns det privata markägare som kan tillämpa skyltningen som de vill.

Om man söker en förteckning över särskilda motorcykelparkeringar med avgiftsfri parkering i Uppsala så blir listan inte särskilt lång:

- Fyristorg (den mest kända hojparkeringen i stan)
 - S:t Eriks Torg (vid Saluhallen)
 - S:t Persgatan 13 (mitt emot leksaksaffären)
- Det finns också markerade p-platser vid Biltama, Max (vid E4/Bärbyleden) och några andra handelsplatser.

Urban Davidsson på Uppsalapolisens Trafikavdelning berättar att det också sen några år finns en praxis att tillåta parkering av motorcyklar "i direkt anslutning till cykelställ" på kommunal mark (under förutsättning att den inte står i vägen). När det gäller privat mark, är det upp till respektive markägare/parkeringsbolag att avgöra vad som gäller. Alltså inte helt lätt att ta reda på, när man står vid parkeringen.

UTÖVER DETTA är det givetvis tillåtet att parkera motorcykel på markerade (avgiftsbelagda) p-platser. Då gäller regeln att samtliga fordon ska betala avgift. Det hjälper inte att t ex 3 motorcyklar tränger ihop sig i samma ruta. Alla måste betala. Det får till konsekvens att man troligen parkerar sina motorcyklar utspridda på fler parkeringar i onödan.

Eftersom man oftast inte kan låsa in parkeringsbiljetten på sin motorcykel, uppstår ju frågan om hur man kan bevisa att man betalat. Lagtexten säger att parkeringsbiljetten "skall vara väl synlig och fäst vid fordonet". Det finns speciella hållare för parkeringsbiljetter för men det är inte många som har dem.

FÖRBUDEN PARKERING MED MOTORCYKEL. Det finns också allmänna eller privata parkeringar där det *inte* är tillåtet att parkera sin motorcykel. Det mest kända exemplet är hela Draget-parkeringen i Boländerna. Där har markägaren uppdragit åt parkeringsbolaget Mobil Park att hindra nattparkerade lastbilar. I stället för att skylta med lastbilsförbud, har man valt att skylta med en personbilssymbol (se bild). Det betyder i klartext att du alltså INTE får parkera din motorcykel på den par-

keringen om du vill handla på City-Gross, Alina eller något av de andra företagen i Draget-området.

Vi har bett det ansvariga parkeringsbolaget om en kommentar till detta. Vi har skrivit brev, mailat, ringt och besökt deras kontor utan resultat. Vi tolkar det som att de inte alls är intresserade av våra synpunkter på parkeringsproblematiken vid Draget.

Eftersom vi inte vill uppmana våra medlemmar till lagtrots, vill vi i stället upplysa om förbudet att parkera motorcykel där. Det får till följd att vi troligen inte kommer att handla vid några av butikerna i Draget, så länge det inte är tillåtet att parkera på deras parkering.

VI VET att det finns många i klubben som känner sig "som motorcyklister", oavsett om de åker bil eller motorcykel. Då avstår man helt från att handla i butikerna i området.

Text&foto: Roger Söderbom

Tips: Vill du läsa vägmärkesförordningen, sök på Eniro eller kolla på <http://www.noti-sum.se/rnp/sls/lag/20070090.htm>

Nostalgihörnan... 1971

1971 VAR ÅRET DÅ...

- I april var Östra Aros MCK med vid Polisens vårträning utanför Tierp för första gången
- I april var det SMC-årsmöte utanför Linköping som slutade med att SMC-kansliet flyttade till Uppsala
- Midsommarfirande med klubben hölls vid Rullsand i närheten av Furuviik
- I juli kunde vi för första gången kliva in i vår klubbkåk i Stångby

Midsommarfirare vid Rullsands Camping (Per Björklund, Göran Wahlgren, Henry Melin)

Ovan: Polisens vårträning Nedan: Parkering/Camping vid Anderstorp VM (Per Björklund)

Ovan: Starten för Pokerrundan vid Grindstugan Nedan: Utflykt till Kalmarsands Camping i Bålsta

Rörken – 10 år med SMC

Du har säkert läst om hur verksamheten på Rörken startade på 80-talet. Då vet du säkert också att det blev lite av en "omstart" när SMC Uppsala bestämde att man ville satsa på att utveckla det som ÖAMCK hade påbörjat.

ÅR 2000 BLEV DET mer organiserat med instruktörer och olika grupper för deltagarna. Men det var fortfarande lite si och så med syfte och säkerhetsrutiner. En av grupperna var "motard" och där var det (i stort sett) fri körning. Många av deltagarna ville gärna visa upp sina kunskaper att köra på bakhjulet och det var helt ok då. Det var massor av besökare som trängdes längs staketet vid kartingbanan för att se hur man kunde hantera sina hojar.

Sen var det en annan sak: Många av motardhojarna hade väl inte ljuddämpare som var värda namnet. Det kom klagomål till Uppsala kommun från närboende om att det lät alldeles våldsamt på måndagskvällarna. För att komma tillrätta med det infördes en maxgräns för bullernivå vid banan och ljudmätningar blev standard varje måndag. Då blev det många diskussioner och strider med de mest energiska motardåkarna ett tag framåt.

Hade bullret och klagomål från närboende fortsatt, hade vi samtidigt riskerat hela Rörkenområdet verksamhet. Alltså var vi stenhårda i bedömningarna. Det betydde att många av motardåkarna inte längre kom till Rörken, men att verksamheten mer och mer

blev strukturerad och inriktad på trafiksäkerhetsövningar. Samtidigt försvann de åskådare som kommit för att se hojar på bakhjulet.

SÅ FORTSATTE VERKSAMHETEN att utvecklas på Rörken och det kom fler och fler instruktörer från BMW-klubben i Stockholm och hjälpte Uppsala i den växande verksamheten. 2003 startade BMW-klubben motsvarande utbildning på Tuvängen (utanför Södertälje) och sen rullade de på vidare över landet.

Inför säsongen 2010 blev det gemensamma arbetsnamnet "Grundkurs Knix" för det som tidigare hetat "Broms- och kurvkurs på gokartbana". Det planerades fler utbildningar än någonsin i hela landet och i fler distrikt än någon gång tidigare! Av drygt 120 planerade kursdagar stod Rörken och Järfälla för över 40st! Dessutom fanns ju Tuvängen och under året tillkom även Gröndal (utanför Eskilstuna) i den här regionen. Många av instruktörerna var också aktiva på avancerade kurser på storbana (typ Gelleråsen) så det är inte konstigt om en del kände sig slitna efter säsongen.

Vi genomförde Knix-utbildning vid 29 tillfällen med totalt 1113 deltagare på Rörken. Av de 369 som gick introduktion var 187 nya deltagare. I genomsnitt var det nästan 19 funktionärer per utbildningsdag på Rörken.

Vid den nystartade verksamheten på Järfällabanan var det Knix-kurser vid 8 tillfällen med totalt 394 deltagare. Av de 158 som gick introduktion var 80 nya deltagare. Verksamheten vid Järfällabanan har som planerat avlastat de långa köerna till anmälningen på Rörken. I genomsnitt har det varit 17,5 funktionärer per utbildningsdag på Järfälla.

Av deltagaravgifterna på Rörken och Järfälla har 10 kr per deltagare avsatts till SMC:s Trafikskadefond. Dessutom har många funktionärer skänkt sin milersättning.

Totalt fick fonden över 28.000 kr från SMC Uppsalas utbildningsverksamhet under 2010.

Knixverksamheten i distriktet är fortfarande landets i särklass största utbildningsverksamhet för hojåkare.

VAD HÄNDER I ÅR? Inte helt oväntat så fortsätter verksamheten på Rörken och Järfälla "som vanligt". Det som är skillnaden är att vi kommer att ha något färre utbildningar på söndagar. I år koncentrerar vi oss på specialdagar för klubbar och företag men det blir förstas två tjejdagar även 2011.

Samarbetet med SMC Stockholm fördjupas ytterligare och vi har en gemensam planeringskalender även med Södermanland/Västmanland som har Knix-kurser på Gröndal utanför Eskilstuna. När detta skrivs, är det fortfarande inte klart med datum för utbildningarna på Tuvängen.

Text&foto: Roger Söderbom

Presstopp!

- SMC Stockholm fick inte något nytt avtal med gokartklubben i Tuvängen, så denna verksamhet flyttas till Järfälla.
- Den 1/3 skulle frågan om en ny trafikövningsplats vid Rörken diskuteras med kommunens representanter, men åter igen blev svaret ett frågetecken. Det finns ännu ingen finansiering till de 65 miljoner som anläggningen planeras kosta, och ett principbeslut är att det inte skall belasta skattemedel. Roger Söderbom sitter med på mötena och återkommer om det blir en ljusning framöver.

Avrostning 2011: favorit i repris

OM NÅGRA DAGAR är det dags igen för den första av årets Grundkurs, eller Avrostning som det brukar kallas. Som vanligt finns det två alternativa datum att vara med och du anmäler dig till det som passar dig bäst:

- Söndag 24 april kl 10:00
- Lördag 14 maj kl 10:00

Även i år håller vi till vid Scania/Bilmetro

Tunga Fordon vid Almungevägen (mellan Victoria och nya OK-macken).

Som tidigare kommer Euromaster att ha extraöppet för oss och bjuder på fika och extrapriser om du beställer mc- eller bildäck den dan. Efter övningarna blir det en kortare touring till Östra Aros MCK:s klubbkåk där vi bjuder på korv, dricka och kaffe.

Varför avrostning?

Ärligt talat: när satt du på hojen sist? Var det ett halvår sen? Även om mycket sitter kvar i ryggraden, är det lätt att glömma både balans-

och bromsteknik. Polisen skulle inte komma på tanken att släppa ut sina mc-poliser utan den obligatoriska vårträningen varje år.

Hur gör jag för att anmäla mig och vad kostar det?

Enklaste sättet att föränmäla sig är att skicka ett mail till avrostning @ smcuppsala.se med uppgift om namn, telnr och vilket datum du vill vara med. Vi kan ta emot max 60 deltagare per gång. Priset är futtiga 50 kr som du betalar när du kommer dit.

Text: Roger Söderbom

Foto: Björn Tingström

En stund som motorcyklist

Vad är det att vara motorcyklist? Att njuta av ett stycke väg och fånga en stund, och sedan återvända dit i minnet. Jag tror att många känner igen sig i detta.

EN DAG KVAR på semestern i stugan. De gistna bjälkarna har kollats en extra gång; en hantverkare har kontaktats för att laga ytterdörren i vinter. Ny hänggränna är uppsatt för att undvika översvämning vid nästa skyfall. Men som sagt: det är en dag kvar! Solen lyser. Varmt väder och fina utsikter. Bada? Nej, det blir en runda med hojen!

De gotländska småvägarna bjuder som vanligt på alla intryck man kan behöva. Vägrenar med hundra sorters blommor. Kossor och lamm som betar. Härliga dofter av tång och nyspridd gödsel. En humla som smäller mot visiret då och då. Traktorer passeras lätt trots att vägen är smal. Vägar som man blev åksjuk

på när man var liten och det bara svängde och svängde. Och innan bilarna fick a/c...

MEN NU BARA NJUTER man av svängarna. Den glesa trafiken stör inte. Jag närmar mig målet. Jag är några kilometer från Ljugarn. "Ardre 2" står det på skylten som pekar till vänster. En liten genväg. Äsch, årets största traktor hinner före och blockerar. Jag funderar på att stanna, men rullar sakta efter traktorn. Vid kyrkan svänger han av, och det är fritt igen.

Nästa kors pekar mot Ljugarn till höger och Gammelgarn till vänster. Jag är framme.

Det finns vägar som man bara inte kan glömma. Det kan vara ett kort avsnitt, men ack så rätt! Jag svänger mot Gammelgarn och strax kommer jag till skylten "avsmalnande väg". För nu blir det smalt. Och det blir krokigt. Och det böljar fram genom skogen. Vägen är kanske inte mer än sju km lång, men går genom ett parti gammal, krokig tallskog. Underbart doserade kurvor, perfekt beläggning, god sikt. Inte ett hus, inte en bil. Jo, förresten: en polsk Lada står parkerad på en avfart. Bärplockare! Hojen rullar, man blir ett med vägen.

DE SJU KILOMETRARN slutar med att man kommer fram till bebyggelsen i Gammelgarn. Civilisationen möter upp. Små hus som stått där länge. Pelagoner och vagnshjul. Badkläder på torkstreck. Här bor det folk igen. Dags att sakta in ifall det kommer något barn cyklande. Men det är ju semester, så... Jag vänder och kör tillbaka hela sträckan, lite fortare, mycket roligare! Och sedan åter igen mot Gammelgarn. Nu känner man vägen,

kurvorna sitter som en smäck. De polska bärplockarna vinkar denna gång. Eller såg jag en snurrande rörelse med fingret vid tinningen? Vem bryr sig?

När jag kommer fram till Gammelgarn för andra gången börjar det duggregna. Äventyret är över för idag. Jag svänger in till vännen Olof i Östergarn och får en kopp kaffe och lite prat om hur livet är som bofast på ön. Själv åker jag ju hem dagen efter, och längtar tillbaka redan på färjan som vanligt. I färjekön hamnar jag bakom Ola Stenegård, den gotländske BMW-designern som är känd i stora delar av hojsvängen. Han kör ett hemmabyggt H-D-monster med kick och lång framgaffel. Han är ju på semester. Känns ganska rimligt en stund som denna.

Ur huvudet på: Björn Tingström

1. Klubbjacka 670:-

Östra Aros profilkläder

I **SAMARBETE MED GOZZ** i Uppsala har vi tagit fram en kollektion med kläder som pryds med klubbens märke. Ni kan komma ut till Kåken och titta på dessa modeller och de olika färger som finns, om ni inte redan har sett dem på våra medlemmar.

Här ser ni grundsortimentet. Det finns också en jeans-skjorta för 310 kr och en enklare varningsväst för 180 kr. Alla priser inkluderar klubbmärke.

Lösa klubbmärken att värma fast på annat plagg kostar 70 kr och finns i två storlekar, 45 cm resp 70 cm diameter. Beställningar görs på hemsidan eller ute vid Kåken.

2. Keps 175:-

1	Denver	Klubbjacka	Nimbus Denver	Herr/dam	S-XXXL	Blå, svart, tabacco, röd	670:-
2	165	Keps	K1	Unisex	One Size	Grå och blå (2-färgad)	175:-
3	10820	Zip College (Helzip)	New Wave Logan	Unisex	XS-XXL	Blå, grå, svart	460:-
4	192	T-shirt funktion Pasadena	Sandryds	Unisex	XS-XXL	Blå, svart	270:-
5	5130	T-shirt funktion	Larose	Unisex	XS-XXL	Blå, svart	180:-
6	10819	Zip College (Halvzip)	New Wave Rumford	Unisex	XS-XXL	Blå, grå, svart	390:-
7	10414	Piké tröja bomull, herr	New Wave Conway	Herr	S-XXL	Blå, svart	255:-
	10421	Piké tröja bomull, dam	New Wave Alpena	Dam	S-XXL	Blå, Svart	255:-
8	29320	T-shirt	Clique Classic	Unisex	XS-XXXXL	Blå, grå, svart	140:-
9	410	Varningsväst MC	Reflectil	Unisex	S-XXL	Gul med reflexer	410:-
	SM	Twillskjorta	Simotex	Unisex	S-XXL	Svart	310:-

3. Zip College (Helzip) 460:-

4. T-shirt funktion 270:-

5. T-shirt funktion 180:-

6. Zip College (Halvzip) 390:-

7. Piké tröja bomull 255:-

8. T-shirt 140:-

9. Varningsväst MC 410:-

Vi lägger inte ut medlemsregistret i web-versionen av Jernet

Vi lägger inte ut medlemsregistret i web-versionen av Jernet

Vi lägger inte ut medlemsregistret i web-versionen av Jernet

Vi lägger inte ut medlemsregistret i web-versionen av Jernet

Vi gratulerar i år!!

ÅRETS JUBILARER I KLUBBEN listas här för att ge er alla chansen att gratula dem. Om de försöker hålla sig undan är det bara att påminna dem om att de har vänner som kommer ihåg dem!

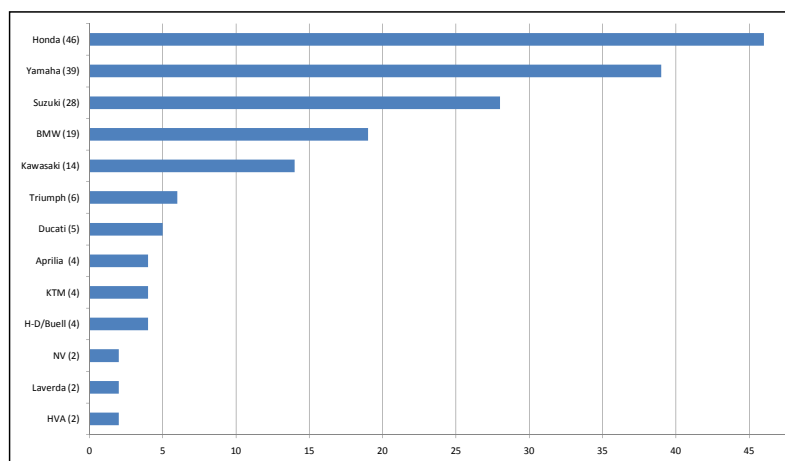
Michael Fore	jan	7	50	Linnéa Pettersson	april	5	20	Lovisa Olsson	oktober	10	10
Staffan Björklund		8	60	Maria Mildén		18	40	Tommy Bohlin		29	50
Lena Rydell		22	50	Maria Lindström	juni	10	40	Monica Söderbom		30	50
Pontus Edbor	feb	14	20	Örjan Gavell		14	40	Cecilia Pettersson	november	19	50
Göran Gullberg	mars	5	50	Bengt Friberg		16	50	Hinrik Nyberg	december	11	60
Alx Danielsson	april	1	30	Ulla Jansson		27	50	Jacob Andersson		17	30
Kjell Danielsson		2	60	Jonas Jansén	juli	8	40				
Göte Jansson		2	70	Michael Lagerlöf		23	50				

Årets hojstatistik

EN GAMMAL TRADITION i Jernet är att räkna ihop hur många hojar av olika märken som huserar hos medlemmarna. Så här såg det ut i garagen hos klubbens 234 medlemmar den 1/3 2011. (10 märken med bara ett exemplar är inte med i grafiken.)

Regor berättar att det tidigt i historien varit en tung övervikt för BMW, men att detta märke fick stryka på foten till förmån för Honda. Trenden håller i sig, Honda är fortfarande största enskilda märket i klubben med 46 ekipage, tätt följt av Yamaha med 39 stycken.

HÄR ÄR DE 185 hojar som finns i registret idag. Kanhända finns det ännu fler...? Om du har fel hoj listad på medlemsförteckningen, eller fler stående i garaget, sänd ett mail till Maud Sandberg på medlem@oamck.se.

Hört & sett...

Grossglockner 1989. Till vänster Jannica Berggren, till höger Susanne Tamm. Kostymerna användes senare i TV-serien Star Trek!! Utomjordiskt arkivfoto: Sören Söderberg

En ovanligt trafikskylt i Bunge på norra Gotland. Varning för... lågt flygande Draken – i formation. Håll i hatten! Foto: Björn Tingström

Det gäller att sätta ribban! En vy från Irland. Undrar om man klarar att hålla 100 här efter några Guinness? Foto: Niklas Karlsson

Storleken har ingen betydelse. Två bevis för detta: Michael Douglas telefon i filmen Wall Street, och familjen Hjelmss sommarvilla, förlåt tält.

Och när redaktionen ändå är på det humöret, så klipper vi till med en favorit i repris: Andy vid jubileumsfesten 2008 och samme Andy i SAMMA skinnställ 1976. Det har gått några mil mellan bilderna, men skam den som ger sig! Arkivfoto: Roger Söderbom

Route 666 (eller åtminstone busslinjen) går norrut från Vallentuna mot Kärsta. Detta roade en hårdrockande redaktör lite extra vid Vada kyrka. Foto: Annika Tingström

En vinter som denna gällde det att alla drog sitt strå till stacken...

Jag fick en CD-skiva med blandade Rörkenbilder från 2010, och något verkar bekant här. Det är ju vår revisor Anders Hjelm med tre veckors mellanrum! Numera powered by BMW. Redaktionen gratulerar och dreglar. Foto: Roger Söderbom

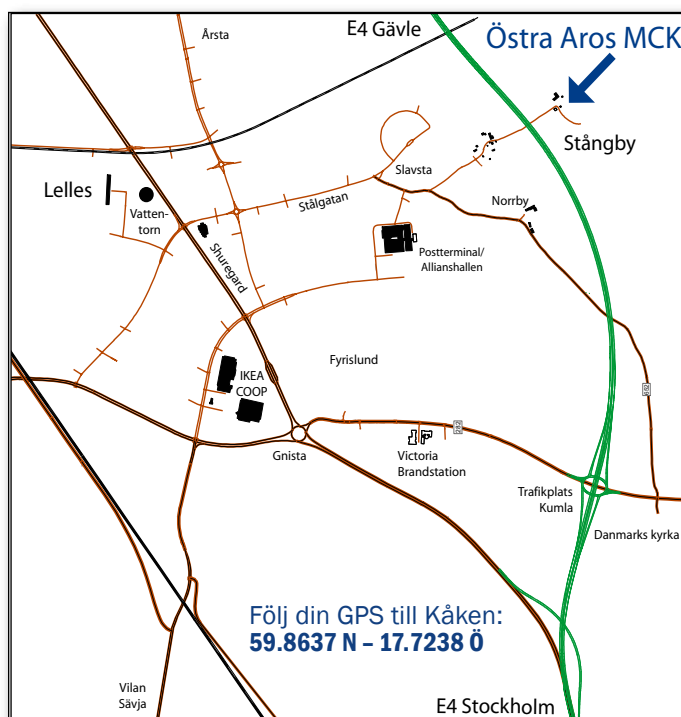
Kalendern • Att se fram emot under 2011

Sö	24/4	10.00-14.00	Avrostning nr 1, Scania/Bilmetro vid Almungevägen
Må	2/5	18.00	Första Rörkenmåndagen, info på www.smcuppsala.se
Lö	14/5	10.00-14.00	Avrostning nr 2, samma plats
Lö-sö	14-15/5	09.00	Skandisloppet, MC-marshals behövs. Kontakta ordonnans @ oamck.se
To	19/5	18.00	Kvällstouring, Pumpen, Fyris Torg
Lö	21/5	10.00	Dagtouring, Lelles
Sö	29/5	9.45-14.00	Tjejdag på Rörken
Lö	4/6	10.00	Tips: Custom Bike Show Norrtälje, fri åkning
Sö	5/6	10.00-14.00	ÖAM på Rörken
Må	6/6		Motorcykelns dag, info på www.smcuppsala.se
Lö-sö	11-12/6		Helgtouring nr 1. Anmälan krävs.
To	16/6	18.00	Kvällstouring, Pumpen, Fyris Torg
Lö	18/6	10.00	Dagtouring, Lelles
Lö	2/7	10.00	Mc-orientering. Start vid Kåken
Sö	3/7	10.00-14.00	ÖAM på Rörken
On-fr	6-8/7		Tips: Fimrallyt i Österrike med efterfest i Heiligenblut på Alm Casino
Lö-sö	9-10/7		Mantorp, cykeltävling [ordonnans @ oamck.se]
Sö	10/7	9.45-14.00	Tjejdag på Rörken
Lö	16/7	17.00	Grillfest Kåken. Ta med att grilla och dricka.
Lö	23/7	10.00	Dagtouring, Lelles
Sö	7/8	10.00-14.00	ÖAM på Rörken
On-lö	10-19/8		Långresa Lettland/Estland. Anmälan krävs.
Lö	13/8	10.00	Dagtouring, Lelles
Lö	20/8	10.00	Tips: Mälaren runt Start i Solna, fri åkning
Lö	27/8	17.00	Kräftskiva Kåken. Ta med att äta och dricka.
Lö-sö	3-4/9		Helgtouring nr 2. Anmälan krävs.
Fr-lö	9-10/9		Fordonsmarknad vid Ekebyboda, vi håller servering
Lö	17/9	10.00	Dagtouring, Lelles
Lö	29/10	19.03	Oktoberfest. Anmälan krävs.
Sö	30/10	18.00	Årsmöte
Lö	19/11	18.00	Ölprovning/pub-kväll Kåken
Sö	11/12	15.00	Luciafika

MISSA INTE RÖRKEN, mån 3/5 – 23/8, sön 5/9 – 26/9.
Anmälan från 17.15 resp 9.15. Info på www.smcuppsala.se.
FIKA VID KÅKEN, onsdags- och söndagskvällar 19-21.

VIKTIGT OM VÅRA TOURINGAR: Torsdagar:
Avfärd från pumpen, Fyristorg, 18.00.
Lördagar: Avfärd från Lelles, 10.00.
Funderingar och anmälan där så krävs till
program @ oamck.se eller Andreas Brodin,
telefon 018-35 54 09 eller 0704-68 89 25.
Glöm inte att dubbelkolla dina planer mot
webben: www.oamck.se

ÖSTRA AROS MCK
Stångby 1
755 94 Uppsala

B

Föreningsbrev

Jippo Helger

9-10 April

Hjälm Helg

Upp till 50% rabatt på alla hjälmar!

7-8 Maj

Provkörning!

SUZUKI

ARCTIC CAT®

VICTORY

**Mer info
jippo helger
se hemsida!**

www.sulas.se

Sulas MC Uppsala 018-39 52 80 Sulas MC Strängnäs 0152-33 11 50